

a

CHANGE

/N

THE

PARADIGM

EARLY YEARS PROJECT #7

A CHANGE
/N
THE PARAD/9M

EARLY YEARS PROJECT ครั้งที่ 7: A change in the paradigm โครงการบ่มเพาะและสร้างเครือข่ายศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 7 10 มกราคม – 12 พฤษภาคม 2567 ณ ห้องนิทรรศการหลัก ชั้น 7 หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร	EARLY YEARS PROJECT #7: A change in the paradigm An Incubating Project for Young Artists #7 10th January – 12th May 2024 At Main Exhibition Gallery, 7th floor, Bangkok Art and Culture Centre
ศิลปิน กนกวรรณ สุธงษ์, จักรพันธ์ ศรีวิชัย, ณัฐณภัทร กุลนันทน์, ดลฤดี บุญแก้ว, นครินทร์ ปัญญาวงศ์, นอเดียนา บีอิง, เบญจรัตน์ เอี่ยมรัตน์ และ วิชรนนท์ สีนวราวัฒน์	Artists Kanokwan Sutthang, Jakkrapan Sriwichai, Natnapat Kullananant, Donruedi Bunkaeo, Nakarin Punyawong, Nordiana Beehing, Benjarat Aiemrat and Vacharanont Sinvaravatr
คณะกรรมการตัดสิน จักรวาล นิลธำรงค์, จิระเดช และพรทิไล มีมาลัย, มิตี เรืองกฤตยา, ยุริ เกนสาคู, วิทยา จันทมา และ สืบแสง แสงวชิระภิบาล	Judges Jakrawal Nilthamrong, Jiradej and Pornpilai Meemalai (Jiandyin), Miti Ruangkritya, Yuree Kensaku, Witaya Junma and Suebsang Sangwachirapiban
ออกแบบกราฟิก มานิดา ส่งเสริม पालพงศ์ อัศวพัฒนากุล นริศรา กิตติจิรายุ	Graphic designers Manita Songserm Palapong Asvapathanagul Narisara Kittijirayu
จัดพิมพ์โดย มูลนิธิหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร พิมพ์ที่ บริษัท ภาพพิมพ์ จำกัด พิมพ์เมื่อ สิงหาคม 2567 ISBN 978-616-8038-22-2	Published by Bangkok Art and Culture Centre Foundation Printed by Parbpim Printing Printed August 2023 ISBN 978-616-8038-22-2
แบบอักษร: EYP, Aktiv Grotesk Thai, Thongterm กระดาษเนื้อใน: Cougar Smooth White 118g กระดาษปก: Burano Colour Scarlet Red (BRN253) 250g	Typefaces: EYP, Aktiv Grotesk Thai, Thongterm Paper inside: Cougar Smooth White 118g Paper Cover: Burano Colour Scarlet Red (BRN253) 250g
สงวนลิขสิทธิ์ในประเทศไทยตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ มูลนิธิหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ขอสงวนสิทธิ์การ พิมพ์ที่ทุกส่วนของหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าจะเป็นทางอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งพิมพ์ รวมถึงการถ่ายสำเนา บันทึก หรือเก็บข้อมูลในรูปแบบ ต่างๆ โดยที่ไม่ได้รับอนุญาตเป็นทางการจากมูลนิธิหอศิลป วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร	All rights reserved. No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system without the prior permission in writing from Bangkok Art and Culture Centre Foundation.
หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร 939 ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 อีเมล info@bacc.or.th www.bacc.or.th โทรศัพท์ 02 214 6630 – 8 โทรสาร 02 214 6639	Bangkok Art and Culture Centre 939 Rama I road, Wangmai, Pathumwan, Bangkok 10330 Tel. 02 214 6630 – 8 Fax: 02 214 6639 Email: Info@bacc.or.th www.bacc.or.th

Contents

Message from the Director	4
Thai Toshiba Group of Companies Statement	6
EYP#7: A Change in The Paradigm	9
Judges Statement	15
Criteria for the Evaluation and Selection of Winning Works	34
Artists	37
Education Programmes	108
Credit and Acknowledgement	110

สารโดยผู้อำนวยการ

โครงการบ่มเพาะและสร้างเครือข่ายศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 7 (Early Years Project #7) เริ่มต้นจากการเป็นแนวร่วมเพื่อสร้างเครือข่ายให้ศิลปินรุ่นใหม่ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและพัฒนาฝึกฝนการผลิตงานศิลปะจากแนวทางการแนะนำของที่ปรึกษาโครงการ ซึ่งเครือข่ายนี้ได้ขยายมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 จนมีศิลปินในเครือข่ายกว่า 80 ท่าน และมีนิตยสารการจัดขึ้นและประสบความสำเร็จทั้งสิ้น 7 นิตยสารด้วยกัน หากพิจารณาตั้งแต่การคิดค้นแนวความคิด โครงสร้างของโครงการนี้ได้ถูกออกแบบมาให้ตอบสนองต่อความต้องการที่แตกต่างและเป็นปัจจุบันของศิลปินต่างรุ่น เนื่องจากเราศึกษาเรื่องพลวัตทางความคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานอย่างละเอียดลออ

จากการสนับสนุนของจังหวัดกรุงเทพมหานคร (Bangkok Metropolitan Administration (BMA)) หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร หวังว่าจะได้สานต่อโครงการนี้เพื่อสนับสนุนโอกาสในการพัฒนาศิลปินรุ่นใหม่ของประเทศไทยต่อไปในอนาคต

หัวข้อในการทำงานศิลปะของโครงการบ่มเพาะและสร้างเครือข่ายศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 7 ในปี พ.ศ. 2567 มาจากแนวคิดเรื่องความผันผวน โดยผลงานศิลปะที่ถูกจัดแสดงในนิตยสารครั้งนี้จะทำหน้าที่เป็นภาพแทนของมุมมองเชิงโต้ตอบที่ศิลปินรุ่นนี้ต้องเผชิญกับความผันผวนหลากหลายระดับ จุดประกายให้เกิดมุมมองของการตั้งคำถาม การได้เห็นผลงานศิลปะที่สร้างจากหัวใจที่เยาว์วัย โครงการ EYP เป็นหนึ่งในไม่กี่โครงการศิลปะที่เปิดโอกาสให้ศิลปิน และผลงานของพวกเขาสร้างบทสนทนาที่เปิดเปลือยระหว่างกัน นี่คือการบ่มเพาะที่โอบกอดความวิตกกังวล และความหวังของศิลปินผู้เข้าร่วมโครงการอย่างที่ได้ปรากฏแก่สายตาผู้ชมในนิตยสารจัดแสดงผลงาน โครงการ EYP ยังได้จัดกิจกรรมอบรมศิลปะจากผู้เชี่ยวชาญเวิร์คช็อป การเสวนาแลกเปลี่ยน และการลงพื้นที่จริงเพื่อสร้างสรรค์โอกาสที่ศิลปินจะสามารถถ้อยทอดได้ในเชิงกระบวนการ ด้วยความคาดหวังที่ว่าพวกเขาจะสามารถนำสิ่งเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ได้ในฐานะเครื่องมือที่สำคัญในการขัดเกลาทักษะและผลิตผลงานทางศิลปะต่อไปในอนาคต

ดิฉันขอแสดงความยินดีกับศิลปินทั้ง 8 คน ที่ได้สร้างสรรค์ผลงานที่มอบแรงบันดาลใจ และหวังว่าจะได้เห็นการเติบโตต่อไปในปีที่กำลังจะเดินทางมาถึง นอกจากนี้ดิฉันอยากจะขอบคุณกรรมการทั้ง 7 ท่านที่ช่วยให้โครงการ EYP 7: A change in the paradigm กลายเป็นโครงการบ่มเพาะศิลปินที่ประสบความสำเร็จอีกโครงการหนึ่ง

ในฐานะตัวแทนของหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ดิฉันอยากจะขอขอบคุณผู้สนับสนุนโครงการทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์กับเราอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะกลุ่มบริษัท โตชิบา ไทยแลนด์ จำกัด ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนหลักของโครงการ EYP ในครั้งนี้ ความทุ่มเทที่จะสนับสนุนศิลปะของบริษัทโตชิบา ดำเนินมาเป็นเวลายาวนานกว่า 20 ปี ซึ่งคณะทำงานของหอศิลป์กรุงเทพฯ รู้สึกขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับการสนับสนุนเสมอมา เนื่องจากการตระหนักถึงความสำคัญในการเกื้อหนุนศิลปินรุ่นใหม่และช่วยสร้างโอกาสในการพัฒนาผลงานศิลปะของบริษัทโตชิบา ได้เปิดโอกาสให้เราได้สานต่อภารกิจนี้และเปิดพื้นที่ให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้

ท้ายที่สุด ดิฉันขอขอบคุณฝ่ายนิตยสารและฝ่ายกิจกรรมการศึกษาของหอศิลป์กรุงเทพฯ ที่ทำงานอย่างแข็งขันเพื่อสร้างสรรค์ให้โครงการนี้ดำเนินต่อไปได้สำเร็จลุล่วง

อตุลญา ฮุนตระกูล

ผู้อำนวยการหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

Message from the Director

The Early Years Project (EYP) started as an initiative to create a network for young artists to exchange ideas and develop art practices under the guidance of mentors. This network has now expanded to over 80 Thai artists with 7 successful exhibitions since 2017. Since conception, the structure of the programme has stayed reactive to the current needs of different generations of artists as we carefully study the changes in ways of thinking and creative process.

With the support of the Bangkok Metropolitan Administration (BMA), the Bangkok Art and Culture Centre (BACC) hopes to continue to provide such programming to support opportunities for the development of young artists in Thailand.

For the 2024 edition of EYP, the working theme was based on the idea of volatility. The artworks in this exhibition represent a reactive view that generated a querying perspective from a generation that has faced multi-levels of uncertainties. Visually told through young minds, EYP is one of the few exhibition programmes that allows raw dialogues between the creators and their work, it is an incubation programme that embraces the participating artists' anxiety and hope, as witnessed in the showcase exhibitions. This programming also provides master classes, workshops, talks and sites visits to initiate processing opportunities in the hopes that the participating artists would be able to utilise this as an essential tool to distill skill and art practices further.

I congratulate all 8 artists for their inspiring works, I hope to see more in the years to come. I would also like to extend my gratitude to all 7 judges who have helped shape EYP 7: A change in the paradigm in becoming yet again another successful incubation programme.

On behalf of the BACC, I would like to thank our sponsors for their unwavering support, especially Toshiba Thailand as this year's EYP main sponsor. Toshiba Thailand's dedication to the arts have spanned for over 20 years and we at the BACC are most grateful for their extended generosity. Toshiba Thailand's recognition of the importance of supporting young artists and helping provide development opportunities, allows us to continue our mission and keep public programmes accessible to all.

Last but not least, my gratitude to our Exhibition Department and BACC's Education Department who work tirelessly to make this programme possible.

Adulaya Hoontrakul
Director of Bangkok and Culture Centre

สารโดย กลุ่มบริษัทโตชิบา ประเทศไทย

“นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” เพื่อ...

ศิลปะ คือ ความเจริญของจิตวิญญาณ เมืองที่เจริญจึงควรมีหอศิลปะที่ดี งานศิลปะที่ดี และศิลปินที่ดี ศิลปะสร้างจินตนาการ สร้างพลัง และสร้างความสุข โตชิบา ถือเป็นหน้าที่ที่จะสนับสนุนให้ศิลปินไทย ได้สร้างงานศิลปะที่ดีให้กับเมืองเพื่อเป็นการ “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” ของคนทุกภาคส่วนในสังคมประเทศไทย เราเห็นว่าโครงการ EYP#7 สนับสนุนให้ศิลปินรุ่นใหม่ได้พัฒนาความนึกคิดเพิ่มประสบการณ์ ได้เรียนรู้หลากหลายมิติเพื่อสร้างผลงานที่มีคุณค่า มีความหมาย มีเวทีนำเสนอแก่สาธารณชน เนื่องในโอกาสฉลองครบรอบ 55 ปี ของการก่อตั้งองค์กรในประเทศไทย ถือเป็นการพัฒนาและส่งเสริมวงการศิลปะ ในระดับที่สูงมากขึ้นตามกาลเวลาที่เปลี่ยนไป

เริ่มต้นจากการจัดประกวดและนิทรรศการศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” ที่ส่งเสริมศิลปินตั้งแต่รุ่นเล็ก จนถึงรุ่นใหญ่ เริ่มมาตั้งแต่พ.ศ. 2532 โดยจัดเป็นประจำทุกปีได้ดำเนินการถึงครั้งที่ 27 แล้ว มีการจัดศิลปกรรมสัญจรไปหลากหลายภาคทุกปีรวม 19 ครั้ง และมีการจัดสัมมนาระดับชาติเกี่ยวกับการสอนศิลปะในประเทศไทยร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัยและหน่วยงานการศึกษา โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานที่ชลบุรี เชียงใหม่ และกรุงเทพฯ

ตลอด 27 ปีที่ผ่านมา โตชิบา ได้มีส่วนร่วมในการสร้างศิลปินที่ส่งผลงานเข้าประกวดกว่า 55,000 ชิ้น ให้มีกำลังใจในการพัฒนาฝีมือและผลงานอย่างต่อเนื่อง เป้าหมายเพื่อทำให้วงการศิลปะไทยเข้มแข็งโดดเด่น สามารถเข้าสู่เวทีโลก

โตชิบา เชื่อมั่นว่า โครงการ EYP#7 นี้ จะเป็นแรงบันดาลใจให้ศิลปินไทยไม่หยุดที่จะสร้างสรรค์และพัฒนาให้ศิลปินไทยได้แจ้งเกิดในเวทีโลก และให้ประเทศไทยเป็น Art Hub of the Region เพื่อส่งเสริมให้วงการศิลปะไทยเติบโตอย่างยั่งยืน มั่นคง เป็นการ “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” คนไทยและประเทศไทยตลอดไป

Thai Toshiba Group of Companies Statement

'Bring Good Things to Life' to....

Art is the blooming of spirituality. The first-class city should excel at a good art center, art, and artist.

Art sparks imagination, power, and joy. Toshiba takes it as its duty to support Thai artists to have the opportunity to create art that benefits and illuminates the city, to 'Bring Good Things to Life' for all art passengers around Thailand.

The EYP#7, as we had been leafing through the project's details, has encouraged the new and young Thai generations to polish their art-making process, allowing them to create valuable artworks that express and encompass their own experiences. The young artists learn various from various art practice, granting them the opportunity to create valuable, meaningful works and a concrete platform to exhibit their works to the public. According to the 55th Anniversary of Toshiba Establishment in Thailand, this is considered the development of chronological crafting of art industry upon the aeon of time.

In 1989, Toshiba commenced "The 'Bring Good Things to Life' Fine Art Award and Exhibition" to motivate young and mature artists annually, and today it has already stepped into the 27th art exhibition. The milestone of art encouragement also included the art on tour in various regions of Thailand, which is a total of 19 times, and national art seminars with university and educational departments with The Prime Minister in charge of the opening ceremony in Chonburi, Chiangmai, and Bangkok.

For 27 years, Toshiba has been proactive in delivering artists who submitted more than 55,000 pieces for the exhibition. We encouraged their spirit to continuously develop both their talents and craftworks to elevate the Thai art industry, so that we could hopefully foresee the stronger and bolder Thai masterpieces in any international arenas.

Toshiba believes that the EYP#7 would genuinely inspire Thai artists to create more identical art and make it to the global stage presence, fusing Thailand as an art hub of the region for the steel and sustainable foundation 'Bring Good Things to Life' for the Thais and our own country.

bacc
presents

Early Years Project #7
An Incubating Project for Young Artists

TOSHIBA EYP #7

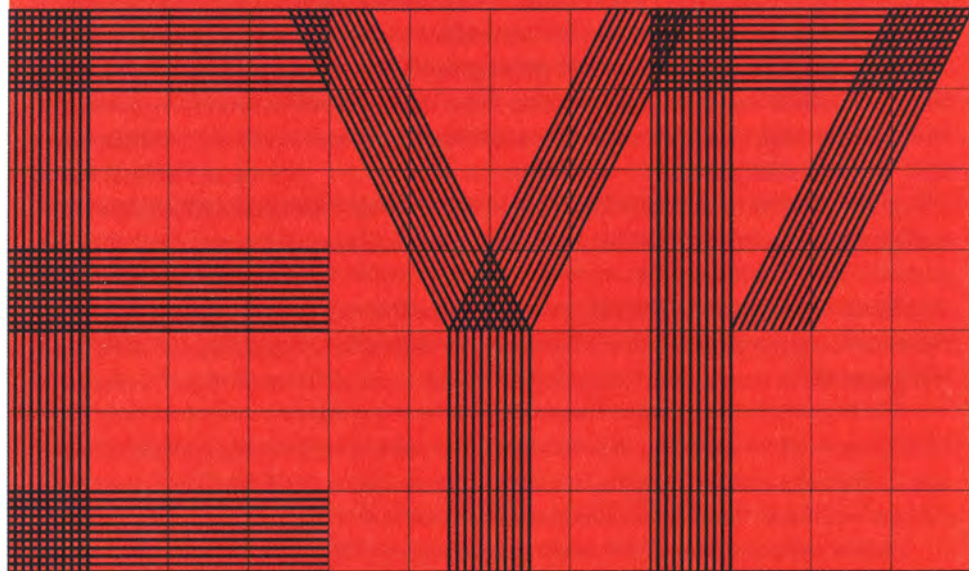
Judges

Jakrawai Nilthamrong
Jiradej and
Pornpilai Meemalai (Jiandyin)
Miti Ruangkritya
Suebsang Sangwachirapiban
Witaya Junma
Yuree Kensaku

Artists

Benjarat Aiemrat
Donruedi Bunkao
Jakkrapan Sriwichai
Kanokwan Sutthang
Nakarin Punyawong
Natapat Kullananant
Nordiana Beehing
Vacharanont Sinvaravatin

A CHANGE /N THE PARAD/9M

Jan.10 – May.12.2024

7th Floor, BACC

โครงการ/วัน/พหุ
//และสร้าง/เครื่องเล่นศิลปะ/ใหม่
ครั้งที่ 7

"นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต"
"BRING GOOD THINGS TO LIFE"

BY TOSHIBA

Bangkok Art and Culture Centre
938 Rama 1 Rd., Wangmai,
Pathumwan, Bangkok 10330

Tel. 02 214 6630 - 8 ext. 529
Email. earlyyearsproject@gmail.com

โครงการบ่มเพาะและสร้างเครือข่ายศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 7 (Early Years Project #7) ได้รับการสนับสนุน โดย บริษัท โดชิบา ไทยแลนด์ จำกัด เป็นโครงการเปิดพื้นที่แห่งการทดลอง สนับสนุนแกศิลปินรุ่นใหม่ ทั้งนี้หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครได้ดำเนินโครงการสำเร็จล่วงมาแล้ว 6 ครั้ง โดยมีศิลปินรุ่นใหม่ ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการได้จัดแสดงผลงานสร้างสรรค์สู่สาธารณะจำนวนกว่า 80 คน Early Years Project (EYP) คือกระบวนการการบ่มเพาะศิลปินรุ่นใหม่เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างศิลปินรุ่นใหม่ กรรมการ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์ผลงาน ตลอดจนการบริหารจัดการนิทรรศการกลุ่มได้อย่างเป็นมืออาชีพและมีคุณภาพ ตั้งแต่เอกสารร่างโครงการพัฒนาสู่ผลสัมฤทธิ์อื่นเป็นรูปธรรมของผลงาน ศิลปะร่วมสมัยที่นำเสนอผู้ชม กระบวนการบ่มเพาะประสบการณ์ในโครงการได้แก่ การเขียนโครงการ ทักษะการวิเคราะห์-แยกแยะ ประสบการณ์การทำงานร่วมกับภาคส่วนต่างๆ ในการจัดนิทรรศการ ผลักดัน ส่งเสริมให้เกิดองค์ความรู้ข้ามศาสตร์ การเพิ่มพูนทักษะทางการรับฟังคำวิจารณ์ การสร้างเครือข่าย ระหว่างศิลปิน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในวงการศิลปะร่วมสมัย และการพิจารณาตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ได้อย่างเหมาะสม

โครงการบ่มเพาะและสร้างเครือข่ายศิลปินรุ่นใหม่ (EYP) ไม่เพียงพิจารณาคัดเลือกความหลากหลาย ของการนำเสนอความคิดของศิลปินรุ่นใหม่ หากยังพิจารณาความหลากหลายในการใช้เครื่องมือทาง ศิลปะร่วมสมัย การแสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติสอดคล้องกับกระแสเวลาแห่งยุคสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ไม่เน้นการชี้แนะทางใดแนวทางหนึ่ง แต่เป็นการเสนอแนะความเป็นไปได้ที่หลากหลายให้แก่ศิลปินรุ่นใหม่ พิจารณาพัฒนาศักยภาพ ความรู้ทักษะประสบการณ์การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัยให้สอดคล้องกับ ธรรมชาติของตนเอง ต่อยอดเส้นทางอาชีพศิลปินทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ การสร้างเครือข่าย ผู้เชี่ยวชาญศิลปะ ศิลปินรุ่นใหม่มีโอกาสพบปะผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการศิลปะร่วมสมัย อาทิ ภัณฑารักษ์ นักวิจารณ์ นักวิชาการ นักสะสมศิลปะ ทีมงานติดตั้งนิทรรศการและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สร้างประสบการณ์ความสัมพันธ์ ร่วมกับบุคลากรที่หลากหลายในวงการศิลปะ นำไปสู่การสร้างรากฐานเครือข่ายในอนาคต นอกจากนั้นศิลปิน ในโครงการยังสามารถออกแบบกิจกรรมทางการศึกษาที่ศิลปินต้องการเพิ่มพูนความรู้ทักษะ ประสบการณ์ จากการเชิญผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำในประเด็นที่ศิลปินสนใจ เป็นการสร้างการมีส่วนร่วมในโครงการ ระหว่างศิลปินและฝ่ายการศึกษาของหอศิลป์กรุงเทพฯ ในการคัดสรรประเด็นและวิทยากรที่ตรงตามความ ต้องการของศิลปินรุ่นใหม่

ศิลปินรุ่นใหม่ที่เข้าร่วมโครงการได้มีส่วนร่วมในการเสนอชื่อหัวข้อโครงการประจำปี ครั้งที่ 7 โดยเสนอ ชื่อ “A change in the paradigm” การเปลี่ยนแปลงทัศน์ มุมมอง อัตลักษณ์การแสดงออกทางศิลปะร่วมสมัย ผ่านมุมมองความคิด และความเชื่อของศิลปินในโครงการ “A change in the paradigm” เชื่อมโยงเข้ากับ บริบทของยุคร่วมสมัยของโลกที่กำลังพัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างซับซ้อนและรวดเร็ว ศิลปินรุ่นใหม่ใน โครงการ EYP#7 นำเสนอผลงานผ่านภาษาศิลปะร่วมสมัยที่มีรากฐานจากการเปลี่ยนแปลงมุมมองใหม่ จากปรากฏการณ์ทางสังคม ความเชื่อ การศึกษา เทคโนโลยี และการแสวงหาแนวทางการแสดงออกทาง ศิลปะใหม่ ตลอดจนกระบวนการเลือกเครื่องมือสื่อสารที่แตกต่างหลากหลาย สะท้อนกระบวนการคิดผ่าน การเลือกสรรประเด็นที่ท้าทายกับกระบวนการทัศนทางศิลปะที่ปรากฏในอดีต นอกจากนั้นศิลปินในโครงการ ยังเสนอทักษะการคิดวิเคราะห์ปรากฏการณ์ต่างๆ รอบตัวที่เป็นแรงกระตุ้นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ สู่การ เปิดประเด็นใหม่ๆ ให้ผู้ชมผลงานได้ร่วมคิดพิจารณาถึงความเป็นไปได้ใหม่ๆ ในโลกศิลปะร่วมสมัย

8 ศิลปินที่ผ่านเข้ารอบโครงการ EYP#7 ได้แก่ 1. กนกวรรณ สุทธิง 2. จักรพันธ์ ศรีวิชัย 3. ณัฐณภัทร กลุณานันท์ 4. ดลฤดี บุญแก้ว 5. นครินทร์ ปัญญาวงศ์ 6. นอเดียนา บิอิง 7. เบญจรัตน์ เอี่ยมรัตน์ และ 8. วชรนนท์ สินวราวัฒน์

กนกวรรณ สุทธิง นำเสนอประเด็นสิ่งแปลกปลอมจากกระบวนการผลิตข้าว ความคุ้นชิน ความอันตราย ความเจ็บปวด การเข้าถึงคุณภาพของผู้บริโภคในเมืองและชนบท ตลอดจนการเปิดเผยกระบวนการผลิตข้าวเหนียวในแถบภาคอีสานที่ศิลปินได้รับประสบการณ์ตรงจากครอบครัวเกษตรกรไทย **จักรพันธ์ ศรีวิชัย** ตั้งสมมติฐานคุณภาพชีวิตการคมนาคมเมืองหลัก (จังหวัดเชียงใหม่) ผ่านการย้อนสำรวจเส้นทางการสร้างรถไฟฟ้ารางเบาเชียงใหม่ที่ยังไม่ได้รับการดำเนินการผลักดัน ศิลปินทำการสำรวจเส้นทางการเดินเพื่อสร้างประสบการณ์ต่อเส้นทางและพื้นที่ ทั้งยังเก็บข้อมูลเชิงศิลปะเพื่อตั้งคำถามต่อคุณภาพชีวิตของผู้คนในเมืองเชียงใหม่ **ณัฐณภัทร กลุณานันท์** อาศัยกระบวนการ fusing glass สร้างการรับรู้ใหม่ต่อวัตถุแก้ว หลอมเหลวเปลี่ยนแปลงโครงสร้างรูปทรงขวดแก้วที่ใช้ในการบรรจุของเหลว กลายสภาพเป็นวัตถุใหม่ทางศิลปะ ตั้งคำถามต่อคุณค่าและความหมายใหม่ของขวดแก้วบรรจุภัณฑ์ในมุมมองทางสุนทรียศาสตร์ร่วมสมัย **ดลฤดี บุญแก้ว** ศึกษาประวัติความเป็นมาของแร่หินมาลาโคต์ ทั้งมิติเชิงสุนทรียศาสตร์และทางประวัติศาสตร์ มาลาโคต์เป็นแร่ที่ถูกใช้แพร่หลายในหลายภูมิภาคของโลก ในประเทศไทยปรากฏหลักฐานการใช้ในผลงานจิตรกรรมไทยในช่วงรัชกาลที่ 4 หากการศึกษานี้ศิลปินพบ.nyะทางสังคมเชิงซ้อนที่แหล่งผลิตแร่ปัจจุบันเต็มไปด้วยการกดขี่ ความไม่เป็นธรรม ศิลปินจึงเลือกนำแร่มาลาโคต์มานำเสนอในมิติที่หลากหลายทั้งความงาม ทรัพยากรธรรมชาติ และความสูญเสีย **นครินทร์ ปัญญาวงศ์** ตั้งคำถามต่อกระบวนการรับรู้ทางภาพระหว่างโลกดิจิทัลและโลกแห่งอนาล็อก ศิลปินเลือกเปรียบเทียบการรับรู้ข้อดี ระหว่างภาพ positive และ negative ผ่านการเลือกภาพสวนสาธารณะที่มนุษย์สร้างขึ้น จำลองความหมายของความเป็นธรรมชาติ เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ **นอเดียนา บิอิง** นำประสบการณ์การสูญเสียคนรักจากความเจ็บป่วย covid 19 สร้างกระบวนการเรียนรู้ชีวิต ตลอดจนคุณค่าของชีวิตผ่านการลงพื้นที่สัมผัสกับผู้ป่วยในโรงพยาบาล จังหวัดยะลา เพื่อเรียนรู้ทำความเข้าใจ ความทุกข์ ความเจ็บปวด ความสุข และปรัชญาของชีวิต นอกจากนั้นศิลปินยังนำวัสดุที่ได้จากโรงพยาบาลในการเยียวารักษาผู้ป่วยมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะร่วมสมัย **เบญจรัตน์ เอี่ยมรัตน์** เปิดเผยอัตลักษณ์พิเศษและความสัมพันธ์ของน้ำ (ของเหลว) กับมนุษย์ที่ถูกมองข้าม ลักษณะของการรับรู้เชิงประสาทสัมผัส เรื่องราว ตลอดจนความพิเศษของน้ำที่มีรายละเอียด เนื้อหาที่ลึกมากกว่าที่เคยสัมผัส ศิลปินร้อยเรียงประสบการณ์ของน้ำจากหลากหลายเรื่องราว นำเสนอผ่านอาหารให้ผู้ชมได้ลองประสบการณ์การรับรู้ใหม่และบทสนทนาของน้ำ **วชรนนท์ สินวราวัฒน์** กรณศึกษาเทือกเขาอัลโดที่ภาพจำ ความเชื่อ มายาคติที่หลากหลาย หากมีการตีความหมายทั้งในเชิงประวัติศาสตร์ รัฐ และการอพยพของผู้คน ศิลปินนำความอ่อนไหวของพื้นที่มาสร้างกระบวนการตีความหมายใหม่ผ่านผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยและวิดีโอ เปิดเผยชุดมุมมองใหม่ที่มีต่อพื้นที่ตลอดความงามของธรรมชาติ

นิทรรศการนี้จึงเปรียบเสมือนกระจกสะท้อนตัวตนที่หลากหลายและชุดประสบการณ์ของศิลปินรุ่นใหม่ การทำความเข้าใจมุมมองทางความคิดใหม่ผ่านผลงานศิลปะร่วมสมัยของศิลปินในโครงการ EYP#7 ทั้งนี้ขอขอบคุณคณะกรรมการที่มีส่วนร่วมสนับสนุนโครงการให้สามารถปรากฏต่อสาธารณะ ได้แก่

1. จักรวาล นิลธำรงค์ 2. จิระเดช และพรพิไล มีมาลัย (Jiandyin) 3. มิติ เรืองกฤตยา 4. ยวีร์ เกนสาตุ 5. วิทยา จันมา และ 6. สืบแสง แสงวชิระภิบาล

Sponsored by 'Bring Good Things to Life' Toshiba Thailand Co., Ltd., Early Years Project #7: A change in the paradigm initiates an open space for experimentation and gives support to the rising artists. Bangkok Art and Culture Centre (BACC) has forged this ongoing project for 6 years. More than 80 chosen generational artists had already exhibited their masterpieces to the public. Early Years Project was established for the exchange of knowledge between rising artists, committee, and any essential personnel needed in the creative process, collaborating together until the group exhibition reached a professional level, from the draft document of the project to the tangible performance as seen in the contemporary art exhibition. The project cultivated the experience of project writing, analytical skills, experience working with various sectors in organising exhibitions, promoting cross-disciplinary knowledge, enhancing skills in receiving feedback, creating networks among artists and stakeholders in the contemporary art field, and making appropriate decisions in addressing rising issues.

Early Years Project does not only consider the diversity of ideas presented by new artists but also the diverse application of contemporary art instruments and the natural expression that aligns with the current trends of the era. Instead of focusing on directing a specific path, it suggests various possibilities for new artists to consider and develop their potential, knowledge, skills, and experience in creating contemporary art that fits their own nature. This approach aims to advance their career paths both domestically and abroad.

Additionally, the programme helps build a network of art experts, providing new artists with opportunities to meet individuals involved in the contemporary art field, such as curators, critics, scholars, art collectors, exhibition installation teams, and others. This fosters relationships with diverse professionals in the art world, leading to the establishment of a future network foundation.

Furthermore, artists in the programme can design educational activities to increase their knowledge, skills, and experience by inviting experts to provide guidance on topics of their interests. This creates a collaborative environment between the artists and the BACC's Education Department in facilitating the selection of relevant topics and speakers that align with the needs of the new artists.

The artists participating in the programme contributed to proposing the theme for the 7th annual project, suggesting 'A change in the paradigm.' This theme explores changes in attitudes, viewpoints, and the identity of contemporary art expression through the thoughts and beliefs of the artists in the programme. 'A change in the paradigm' connects with the context of a contemporary world that is evolving in a complex and rapid manner. Artists in EYP#7 present their artworks through contemporary artistic languages rooted in new perspectives arising from social phenomena, beliefs, education, technology, and the search for new modes of artistic expression.

This includes the use of diverse communication tools, reflecting their thought processes through the selection of topics that challenge past artistic paradigms. Moreover, the artists in the programme offer analytical skills to examine various phenomena around them that inspire their creative work, opening up new discussions for the audience to consider and explore possibilities in the contemporary art world.

Eight artists who were selected for the EYP#7 Project are Kanokwan Sutthang, Jakkrapan Sriwichai, Natnapat Kullananant, Donruedi Bunkaeo, Nakarin Punyawong, Nordiana Beehing, Benjarat Aiemrat, and Vacharanont Sinvaravatn.

Kanokwan Sutthang's art presents issues related to foreign elements in the rice production process, familiarities, dangers, pains, as well as the accessibility of quality for consumers both in urban and rural areas. She also reveals the process of producing sticky rice in the Northeast region of Thailand, based on her firsthand experiences with Thai farming families. **Jakkrapan Sriwichai** hypothesises the quality of urban transportation in the major province (Chiang Mai) by revisiting the proposed route for the Chiang Mai light rail, which has yet to be implemented. The artist explores the route through walking to gain firsthand experience of the path and area while collecting artistic data to question the quality of life for the people of Chiang Mai. **Natnapat Kullananant** utilises the fusing glass technique to reinvent the perception of glass objects, twisting their regular shapes that typically contain liquid into new artistic objects, questioning the value and definition of glass bottles from a contemporary aesthetic perspective. **Donruedi Bunkaeo** studies the history of malachite, examining both its aesthetic and historical dimensions. Malachite is a mineral widely used in various regions globally. In Thailand, evidence of its use can be seen in Thai paintings from the reign of King Rama IV. Through this study, the artist discovered complex social implications, noting that current malachite mining sources are rife with oppression and injustice. Consequently, the artist chose to present malachite in various dimensions, including beauty, natural resources, and loss. **Nakarin Punyawong** questions the process of visual perception between the digital world and the analog world. The artist aims to compare the perception of colour sets between positive and negative images, using images of man-made public parks to simulate the meaning of nature in response to human needs. **Nordiana Beehing** draws on her experience of losing a loved one to the COVID-19 pandemic to create a process of learning about life and its values through interviewing patients in Yala province in order to understand suffering, pain, happiness, and the philosophy of life. Additionally, the artist uses materials obtained from the hospital, which were used in the care of patients, to create the contemporary artwork. **Benjarat Aiemrat** reveals the unique identity and relationship between water (liquid) and humans that is often overlooked, the sensory perception of water, its stories, and its special qualities, which have deeper significance than previously experienced. The artist weaves together various experiences of water and presents them through food, offering

the audience a new perceptual experience and a dialogue with water. **Vacharanont Sinvaravat** conducts a case study of the Altai Mountains, exploring the diverse imagery, beliefs, and myths associated with the region, involving interpretations from historical, political, and migration perspectives. The artist uses the sensitivity of the area to create the process of redefine through contemporary paintings and video work, revealing new viewpoints on the region and the beauty of nature.

This exhibition, Early Years Project #7: "A change in the paradigm" serves as a mirror reflecting the diverse identities and experiences of the new generation of artists and provides an understanding of new perspectives through the contemporary art of the artists in the EYP#7 programme. Finally, we would like to convey our gratitude to the committee members: 1. Jakrawal Nilthamrong 2. Jiradej and Pornpilai Meemalai (Jiandyin) 3. Miti Ruangkritya 4. Yuree Kensaku 5. Witaya Junma and 6. Suebsang Sangwachirapiban, who supported the project, making it possible to present it to the public.

Judges Statement

เสียงปรบมือดังก้องในใจให้กับน้องๆ ทั้ง 8 คน ในวันที่เราได้เจอกันของวันฟรีเซนต์กับเหล่ากรรมการและกรรมการประชุมในช่วงเย็น เพื่อตัดสินผู้ได้รับทุน 3 คน ทุกคนทำได้ดีมาก รับรู้ได้ถึงความตั้งใจจริง ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่คุณคนควรภูมิใจในตัวเอง ได้โปรดยาละทิ้งความตั้งใจนี้ แม้ในเส้นทางชีวิตจะต้องพบอุปสรรค ความผิดหวัง และสิ่งทีลดทอนกำลังใจไปตลอดเส้นทาง

จากข้อสังเกตของเรา สิ่งที่น่าประทับใจที่สุดของทุกคนคือการค้นคว้าข้อมูลมากมาย เบื้องหลังผลงานที่อยู่ตรงหน้าทำให้ตัวงานแข็งแรงขึ้นและทำให้เห็นถึงความสนใจ การทำงานหนัก แรงบันดาลใจอย่างมากมายของเรารอพบโดยรวม (ซึ่งไม่ได้หมายความว่าทุกชิ้นงานจะมีข้อบกพร่องเหล่านี้)

หลายๆ ครั้งที่ความสนใจในการค้นคว้ามาก งานอาจจะขาดเส้นให้เส้นให้หมายรวมถึงขาดจินตนาการ ความงามหรือความสนุก

ความหลงใหลในเทคนิควิธีการ เนื้อหา ข้อมูล เป็นจุดเริ่มต้นที่แข็งแรงได้ แต่ควรตั้งคำถามกับงานตนเองบ่อยๆ ว่านอกจากเทคนิค เนื้อหาที่น่าสนใจแล้ว มีสิ่งใดอีกบ้างหรือไม่ที่ยังไม่แหลมคมพอที่จะตอบคำถามตนเอง ผู้ชม หรือมีหนทางใดบ้างที่จะเชิญผู้ชมเข้ามาชมผลงานได้อย่างเป็นกันเอง โดยไม่โดนข้อมูลอันหนักอึ้งมาเป็นกระดองผลงานของเราไว้

การนำเสนอ การติดตั้ง เป็นความท้าทายที่ไม่อาจมองข้ามได้ ควรให้เวลาครุ่นคิดกับมันมากขึ้น ควบคู่ไปกับการสร้างชิ้นงานออกมา เพื่อขับเคลื่อนตัวผลงานให้ดียิ่งขึ้นไป

เรื่องใหญ่แต่สื่อสารไปไม่ถึง เนื้อหาน่าสนใจแต่การแสดงผลออกไปไม่ถึงเรื่องราวนั้น ดูที่ตัวงานไม่อาจรู้ได้ว่าต้องการพูดสื่อสารเรื่องอะไร ต้องอ่านข้อมูลหรือต้องการการอธิบายอย่างมากถึงจะเข้าใจได้

กนกวรรณ สุทอง แก่ปัญหาได้ดี แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากตั้งแต่จุดเริ่ม การแก้ปัญหาในเวลาและเงื่อนไขอื่นๆ ที่จำกัดจำเขี่ย รวมทั้งมีจินตนาการที่ผู้ชมอาจรู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้าง เสนอมุมมองจากมุมมองส่วนตัวที่สามารถสะท้อนภาพสังคมในมุมต่างออกไปได้

ณัฐณภัทร กุลนันทน์ ความหลงใหลในวัตถุในเทคนิคกระบวนการทำให้ผู้ชมสนใจและคล้อยตาม ณัฐณภัทรได้ทำการทดลองครั้งแล้วครั้งเล่า ไม่มีข้อสงสัยในการพัฒนาในตัวชิ้นงานต่อไปได้ แต่ในการแสดงครั้งนี้ที่มีข้อจำกัดในการติดตั้ง ทำให้รู้สึกว่ามีความเป็นไปได้อีกมากที่จะทำให้สอดคล้องกับเนื้อหา และ aesthetics มากกว่านี้ในอนาคต

นครินทร์ ปัญญาวงศ์ ภาพเนกาทีฟของสิ่งต่างๆ สร้างความรู้สึกที่แปลกตาไปแต่ก็ไม่ได้ตัดขาดจากภาพจริง ทำให้ผู้ชมรู้สึกแปลกแต่คุ้นเคยในเวลาเดียวกัน ผลงานมีความน่าสนใจทั้งภาษาภาพและในเทคนิคที่นครินทร์สนใจ ในมุมมองของยูริความเป็นเนกาทีฟนั้นยังสามารถเป็นภาพแทน เป็นเนื้อหาอื่นๆ ได้อีกมาก ซึ่ง ณ ตอนนั้นนครินทร์ทำมาได้อย่างดีและสามารถพัฒนาต่อไปได้อีก

ยูริ เกนสาคู

A big round of applause echoed in my mind to all eight young artists on the day we met each other face to face. When they presented their artworks to the committee, who later held a meeting in that evening to decide three scholarship winners, we could see that everybody did a very great job. We acknowledge your sheer determination, and that must be a proud moment for yourselves. Please don't leave this determination behind and continue to persevere, even if life presents you with hinderances, disappointments or setbacks.

From our perspective, the most impressive discovery is your enthusiasm to research mountains of data behind the scenes to create such qualified artworks in front of us. It strongly reflects your interest, hard work, and aspiration. I have to say that (It should be noted that every piece of work does not necessarily carry these defects.) Often times, works intensely fixated on research could turn out less attractive; lack of attraction, or in this case, may mirror a lack of imagination, beauty, or joy.

A passion for techniques, information, and data can act as a solid starting point, but refined questions should be asked besides those intriguing techniques and information whether they are sharp enough to serve yours or the audience's questions. Are there any other ways to casually welcome the audience to witness your artworks without burdening them with heavy information that acts as a shield which covers the actual art.

Presentation and installation pose challenges that should not be overlooked, taking time to plan this while producing artworks could crucially escalate the final product.

Whether a grand story that lacked the appropriate delivery or interesting stories with a limited presentation, some works could not clearly convey or express their intention solely through the work itself as they required a more detailed explanation to gain a complete understanding.

Kanokwan Sutthang remarkably shows an ability to solve problems despite encountering significant changes from the start as well as managing difficulties within limited time and other constraints to have. He has an imagination some viewers may or may not understand and presents a personal perspective that manages to reflect a unique societal perspective.

Natnapat kullananant's passion in objects and techniques piques the interest of the audience and draws their. He has completed experiments time and time again, so there is no doubt regarding his next creation. However, there were some limitations in the installation of this exhibition, so I feel that he could potentially develop his artwork to establish harmony between the content and aesthetics in the future.

For **Nakarin Punyawong's** art, the negative photograph evokes a sense of peculiarity but at the same time, the reality attached in the art is there to create a subtle and nuanced perception to viewers. It is both interesting in terms of visual language and the techniques he uses. In my perspective, the negative statement could act as a representation and several other kinds of interpretations which Nakarin had excelled in his previous creation and will continue to develop.

Yuree Kensaku

"Holding glasses" (2566) คือผลงานศิลปะขวดแก้วใสที่ถูกบีบรูปทรงจนมีรูปร่างผิดเพี้ยนของ **ณัฐณภัทร กุลนานันท์** (เกิด พ.ศ. 2538) ศิลปินและกราฟิกดีไซน์เนอร์ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร/อัมสเตอร์ดัม เขาสร้างผลงานชุดนี้ขึ้นในระหว่างที่กำลังศึกษาต่อปริญญาโทด้านกราฟิกดีไซน์เชิงทดลองที่มหาวิทยาลัย ArtEZ ในประเทศเนเธอร์แลนด์ สำหรับกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ศิลปินใช้เทคนิค Slumping นั่นคือการใช้ความร้อนเพื่อหลอมให้วัสดุแก้วอ่อนและยุบตัว ซึ่งการตั้งใจใช้ความร้อนที่สูงมากเพื่อบีบรูปทรงนี้ส่งผลให้เราไม่สามารถควบคุมกระบวนการสร้างรูปทรงของแก้วระหว่างที่ใช้ความร้อนได้ จึงปรากฏเป็นการสร้างรูปลักษณะใหม่ให้ภาชนะแก้วกลายเป็นประติมากรรมเชิงนามธรรม

ประติมากรรมแก้วเหล่านี้ถูกติดตั้งอยู่ในกล่องไฟขนาดใหญ่ที่ถูกจัดให้อยู่ในตำแหน่งได้ระดับสายตา แตกต่างจากชั้นวางทั่วไปที่จะจัดวางสินค้าเพื่อการบริโภค ซึ่งการจัดตำแหน่งลักษณะนี้ถือเป็นกลยุทธ์ในการบงกชมุมมองให้ผู้ชมทั่วไปคุ้นชิน และกระตุ้นให้ผู้ชมต้องก้มลงมองเหล่าขวดแก้วที่มีรูปทรงบิดเบี้ยว กระตุ้นให้เกิดวิถีใหม่ในการมองและตีความวัตถุต่างๆ ที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน

นอกจากแสงอ่อนนุ่มที่เรืองรองออกมาจากกล่องไฟจะช่วยขับเน้นส่วนที่บิดเบี้ยว 'โดยไม่ได้ตั้งใจ' แสงยังเผยให้เห็นรายละเอียดของขวดแก้วโปร่งแสง ชวนให้นึกถึงภาพถ่ายทางนิติเวช ปรากฏการณ์นี้ช่วยสร้างมิติให้กับผลงานมากขึ้น เชื่อเชิญให้ผู้ชมเข้ามาพินิจพิเคราะห์การเล่นเรื่องของงานศิลปะแต่ละชิ้น

"Holding Glasses" (2566) เบี่ยมไปด้วยร่องรอยของ "Beauties of the Common Tool" (2498) ซึ่งเป็นผลงานของวอลด์เคอร์ อีแวนส์ คล้ายกับภาพถ่ายของอีแวนส์ที่รุ่มรวยไปด้วยวัตถุธรรมดาทั่วไปบนพื้นหลังเรียบง่ายที่ถูกแสงนุ่มปั้นแต่งให้เห็นความงดงามที่เกิดขึ้นในวิถีประจำวัน ประติมากรรมของณัฐณภัทรที่ใช้เทคนิคในการทำให้วัตถุบิดเบี้ยวและการนำเสนออย่างมีชั้นเชิงก็เปิดโอกาสให้ผู้ชมได้ทบทวนมุมมองความคิดของตนเองที่มีต่อวัตถุในชีวิตประจำวัน และประเมินค่าความงามของวัตถุที่เห็นได้ทั่วไปในชีวิตเสียใหม่

มิติ เรื่องกฤตยา

"Holding glasses" (2023) is a collection of oddly shaped, distorted glass bottles that have been manipulated by **Natnapat Kullananant** (b.1995), a Bangkok/Amsterdam based graphic designer and artist. The work began during Kullananant's time studying experimental Master's programme in graphic design at ArtEZ University in the Netherlands. To create the pieces the artist employed the slumping technique, utilising heat to dissolve and reshape used glass. This deliberate heat induced manipulation resulting in the uncontrollable of utilitarian vessels into abstract sculptural pieces.

These glass sculptures were installed on a large lightbox, positioned below the eye level. Unlike conventional shelf placement at eye level for consumption, this positioning strategically disrupts the viewer's accustomed perspective and encourages viewers to look downward upon the distorted bottles, prompting a new way of seeing and interpreting these everyday objects.

Whilst the soft glowing light emitted by the lightbox highlights the 'accidental' distortion, it also brings the details of the translucent glass bottles forward, bearing a resemblance to forensic photographs. This effect creates an additional layer that invites the viewers to consider the narrative power of each piece.

"Holding Glasses" (2023) is full of traces that reference *"Beauties of the Common Tool"* (1955) by Walker Evans. Much like Evan's photographic celebration of vernacular objects on a plain background, moulded by soft light to illuminate everyday beauty, Kullananant's sculptures through manipulative technique and strategic presentation allow viewers to reconsider their perceptions of familiar objects and reevaluate the beauty of these ubiquitous everyday items.

Miti Ruangkritya

Holding Glasses – That Obscure Object of Desire

ผลงานประติมากรรมจัดวางสร้างจากขวดแก้วใสผ่านความร้อนเกิดเป็นรูปทรง organic form บ้างยังคงหลงเหลือร่องรอยบ้างเกิดรูปทรงใหม่ และบ้างแตกกระจายเป็นเศษเสี้ยวของรูปทรงต้นฉบับ ผลงานของ **ณัฐณภัทร กุลณานันท์** เกิดจากการอนุญาตให้ความบังเอิญ การไม่ควบคุมอุณหภูมิที่ผันแปร ทำให้ผลงานเกิดความเคลื่อนไหวและเปลี่ยนหน้าที่ของภาชนะให้กลายเป็น Object of Desire แห่งการมอง ผลงานของเขาเชื่อมโยงได้กับงานจิตรกรรม Surrealism ในแบบของ Salvador Dali (*The Persistence of Memory*) หรือ René Magritte (*The Treachery of Images*) ซึ่งวัตถุในงานจิตรกรรมเหล่านั้นได้ปิดบังความต้องการทางค้นหาไว้เฉกเช่นของแข็งที่ถูกแช่แข็งในภาวะของเหลวในงานชุดนี้

การจัดวาง *Holding Glasses* สร้างบทสนทนาระหว่างวัตถุ ซึ่งศิลปินใช้ positive และ negative space ได้อย่างน่าประทับใจ และทำให้มองเห็นถึงความเป็นไปได้มากมาย ที่ศิลปินจะสามารถพัฒนาผลงานออกไปสู่ขนาดที่ใหญ่ขึ้นและมีความละเอียดลออมากขึ้น

ความงดงามอีกด้านของผลงานชุดนี้คือการพึ่งพาสภาพแวดล้อมที่ควบคุมไม่ได้ ซึ่งเป็นประเด็นร่วมสมัยในกระแสโลกปัจจุบัน การสร้างภาพสะท้อนให้เห็นความร้อน อุณหภูมิที่สูงขึ้นอย่างก้าวกระโดดหลังจากยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม การทำลายล้าง และการก่อสร้างใหม่ถูกหลอมรวมไว้ในปรากฏการณ์เดียวกัน

จักรวาล นิลร่ำรงค์

***Holding Glasses* – That Obscure Object of Desire**

Sculpture installation is presented through fusing the clear glass bottles into organic forms. Some retain its original shape, some forms new ones; while some shatters into shards and fragments similar to their original forms. **Natnapat Kullananant's** art allows coincidence, with the uncontrollable flow of temperature causing the act of flowing, transforming the vessel's function into an 'Object of Desire' for the eyes. His artworks share the connection with *Salvador Dali's* Surrealism (*The Persistence of Memory*) or *René Magritte's* (*The Treachery of Images*) in which objects in the paintings conceal the desire of lust just like a frozen solid in the liquid state in this installation.

The installation of *Holding Glasses* creates the dialogues between objects, the artist impressively utilizing positive and negative space which opens the door to various possibilities, that he can create his works on a larger scale with more meticulous details.

Another beautiful aspect of this artwork the reliance on the unstable environment, which marks the contemporary issues according to today's world: showcasing a reflection of heat and the exponential surge in temperature after the Industrial revolution destruction and reconstruction are melted together into a singular form.

Jakrawal Nilthamrong

พื้นที่และโอกาสในการเติบโตของศิลปินรุ่นใหม่

ในยุคที่โลกเคลื่อนไหวด้วยความเร็วและความซับซ้อนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ศิลปะและศิลปินรุ่นใหม่ได้กลายเป็นส่วนสำคัญในการนำเสนอมุมมองใหม่ๆ และขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมผ่านการสื่อสารทางอารมณ์และความคิดสร้างสรรค์ โครงการ Early Years Project #7: พื้นที่แห่งการเปลี่ยนแปลง ไม่เพียงแต่เป็นสะพานเชื่อมระหว่างศิลปินรุ่นใหม่กับสาธารณะ แต่ยังเป็นโครงการที่มอบโอกาสให้พวกเขาได้แสดงออก และพัฒนาผลงานศิลปะที่สะท้อนถึงเสียงของคนรุ่นใหม่ที่มีต่อโลกปัจจุบัน

พื้นที่แห่งการแสดงออก

ผ่านโครงการ Early Years Project #7 พื้นที่ทางกายภาพและทางความคิดถูกปลดปล่อยให้ศิลปินรุ่นใหม่ได้แสดงออกอย่างเต็มที่ ไม่เพียงแต่การให้พื้นที่สำหรับการจัดแสดงผลงานเท่านั้น แต่โครงการนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ศิลปินได้แลกเปลี่ยนความคิดและสร้างสรรค์ผลงานที่เปี่ยมด้วยความหลากหลายทางความคิด วิธีการเล่าเรื่อง รวมถึงความเชื่อและวัฒนธรรม

โอกาสในการเติบโต

นอกจากโอกาสในการจัดแสดงผลงาน โครงการนี้ยังมอบบทเรียนและประสบการณ์ที่มีค่าให้กับศิลปินรุ่นใหม่ผ่านกิจกรรมต่างๆ ภายในโครงการช่วยให้พวกเขาพัฒนาทักษะทางศิลปะ เรียนรู้วิธีการรับมือและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์และสร้างเครือข่ายที่สำคัญกับศิลปินอื่นๆ รวมถึงมีส่วนเกี่ยวข้องในวงการศิลปะร่วมสมัย การมีส่วนร่วมในโครงการนี้เป็นก้าวแรกที่สำคัญที่จะช่วยให้ศิลปินรุ่นใหม่เตรียมตัวสำหรับการทำงานที่เป็นมืออาชีพในประเทศและในระดับสากล

ผลงานที่มีคุณภาพ

ผลงานที่จัดแสดงของศิลปินทั้ง 8 คน ในโครงการนี้ ส่วนเป็นผลงานที่น่าสนใจและกระตุ้นการคิดวิเคราะห์ ศิลปินเหล่านี้ใช้ภาษาศิลปะที่หลากหลาย รวมถึงการผสมผสานเทคนิคและสื่อต่างๆ เพื่อสร้างผลงานที่สะท้อนถึงอารมณ์ ความแตกต่าง ความซับซ้อน ความเปราะบางที่พวกเขามีต่อโลกในปัจจุบัน ที่สำคัญที่สุดคือ ผลงานเหล่านี้แสดงถึงความคิดสร้างสรรค์และความกล้าหาญในการทำทลายกรอบความคิดเดิมๆ ตั้งคำถามต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว และเปิดมุมมองใหม่ๆ ในการมองโลกศิลปะร่วมสมัยทั้งกับตัวศิลปินเองและผู้ชม

โครงการ Early Years Project #7 จึงไม่เพียงแต่เป็นพื้นที่สำหรับการจัดแสดงผลงานเท่านั้น แต่ยังเป็นโครงการที่สร้างแรงบันดาลใจ ส่งเสริมการเรียนรู้ และเปิดโอกาสให้ศิลปินรุ่นใหม่ได้เติบโตและพัฒนาในฐานะศิลปินที่มีคุณภาพ มีความสามารถในการเคลื่อนไหวหรือเปลี่ยนแปลงสังคมผ่านศิลปะของพวกเขา

วิทยา จันมา

Space and Opportunity for the Growth of Young Artists

In an era where the world is constantly moving in speed and complexity, contemporary art and emerging artists have been the important figures who showcase new perspectives and motivate social changes through emotional communication and artistic innovation. Early Years Project #7: A change in the paradigm not only bridges young artists with the public, but empowers them to express and sharpen their artistic creation which represents the voice of generational talent towards today's world.

A Space for Expression

Through Early Years Project #7, young artists are allowed to wholeheartedly unleash the physical and mental space of expression. The programme not only provides a physical space for exhibition, but opens the opportunity for them to discuss ideas and create artworks brimming with a variety of viewpoints, storytellings, as well as beliefs and cultures.

An Opportunity to Grow

Aside from an opportunity to display their pieces of art, Early Years Project #7 also hands valuable lessons and experiences to the emerging artists, enriching their artistic skills, learning how to creatively handle and resolve difficulties, and weaving an artistic network with other artists and contemporary artists-contributors. Getting involved in this project stamps a crucial first step for the young artists to prepare for a futuristic professional career both domestically and globally.

Striking Pieces of Art

All eight artworks by the eight artists are striking and thought-provoking. Equipping a generous amount of artistic languages, these artists also employ diverse techniques and mediums to reflect on emotions, differences, and vulnerabilities they have felt against the world at present time. Most importantly, these captivating artworks emphasise creativity and bravery to challenge the conventional ideologies, evoking curiosity towards everyday objects and circumstances whilst introducing new perspectives on contemporary art for both the artists themselves and audiences.

In this case, Early Years Project #7 not only facilitates an exhibition space, but aims to motivate, stipulate a critical ability to learn, and provide an opportunity for young artists to grow and develop themselves as professional artist. As professional artists, they would possess the ability to create movement and change within society through their art.

Witaya Junma

กนกวรรณ สุทธิง

ผลงาน: หินในข้าว

ผลงานศิลปะสื่อผสมติดตั้งในพื้นที่และการมีส่วนร่วม (multi-media installation and participatory art) ของกนกวรรณ ประกอบด้วยผนังขนาดใหญ่สีขาวจากถุงข้าวสารที่เย็บต่อกัน ภาพถ่าย วัตถุพยาน วิดีโอ ภาพเคลื่อนไหว เสียง ตัวบท (text) กองข้าวสาร และโต๊ะไม้ยกด้านซึ่งติดตั้งพวงข้าวเหนียวที่ถูกบีบเป็นก้นเล็กๆ เียบปักในภาชนะที่ทำจากเม็ดกรวด พร้อมเปิดพื้นที่ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม สะท้อนภาพเบื้องหน้าและเบื้องหลัง ห่วงโซ่ของกระบวนการได้มาซึ่งข้าวสารหลังจากการเก็บเกี่ยวจนเดินทางมาถึงจานข้าว ศิลปินลงพื้นที่ศึกษาขั้นตอนของการนำข้าวเปลือกออกกลั่นตาก การสีและการบรรจุ โดยขบขันให้เห็นช่องว่างระหว่างขั้นตอนต่างๆ ที่ล้นหายให้กลับปรากฏขึ้นในความเข้าใจของผู้ชม โดยขยายผังแผนภูมิความคิด (mind map) ในรูปโดอะแกรมลงบนกระสอบข้าวที่ถูกกลกในออกนอก เพื่อสื่อถึงวัตถุแปลกปลอมก้อนเล็กๆ ที่ผสมอยู่ในข้าวสวยหุงสุก ผ่านสภาวะกรอกรับ-ชะงักงัน ที่เกิดขึ้นในช่องปากขณะขบฟันเคี้ยวข้าวที่ปนเปื้อนเม็ดกรวด อันเป็นสาระสำคัญของประสบการณ์ตรงที่เราๆ ท่านๆ เคยพบเจอ

การลากเส้นโยงใยที่ศิลปินวาดลงบนกระสอบข้าว เป็นเสมือนร่างแหทางความคิดและความจริงเชิงประจักษ์ ที่ได้จากการลงพื้นที่ศึกษาหาข้อมูลยังบ้านเกิดของตนเอง จึงเป็นที่น่าสนใจว่าศิลปินมีความพยายามผนวกรวมเอาความคิดเชิงมโนทัศน์ (conceptual) ของผังแผนภูมิ ความเข้าใจต่อปรากฏการณ์การปนเปื้อนเม็ดกรวดในข้าวสวยดังกล่าว ผสานเข้ากับประสบการณ์เชิงวัฒนธรรมประเพณี ซึ่งหากมองผ่านแนวคิดเรื่องโรโซมของ จิลส์ เดอเลซ จะเห็นได้ว่า ต้นทางความคิดของศิลปินที่ให้ความสนใจต่อข้าวในฐานะที่เป็นทั้งพืชไร่รากแก้ว เป็นอาหารหลักในชีวิตประจำวันที่สามารถอธิบายตัวมันเองได้ทั้งในเชิงปัจจัยการดำรงชีวิต ปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคมและรวมถึงการเมือง สาแทรก (genealogy) ในโดอะแกรมที่โยงใยกันไปมานั้น นอกจากแสดงผังแผนภูมิความเข้าใจแล้ว ยังเชื่อมโยงตัวมันเองไปสู่มิติอื่นๆ รวมถึงมิติทางวัฒนธรรมท้องถิ่นอีสานในประเพณีการทำข้าวพันก้อนอย่างน่าสนใจ

ในผลงานครั้งนี้ศิลปินได้พัฒนาชุดข้อมูลและรูปแบบ รวมถึงแนวทางในการนำเสนอผลงานศิลปะเชิงสหวิทยาการ (multidisciplinary art) โดยใช้การวิจัยนำ (research lead base) ซึ่งได้ขยับเคลื่อนที่ออกจากแบบแผนเบื้องต้นที่ส่งให้คณะกรรมการคัดเลือกในรอบแรก เป็นพัฒนาการที่นายินดีเป็นอย่างยิ่ง ในฐานะผู้รับทุนสนับสนุนงานสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ เนื่องจากการได้รับโอกาสเช่นนี้ส่งผลให้ศิลปินสามารถลงลึกไปสู่ชุดข้อมูลที่มีความละเอียดมากขึ้น แม้เวลาในการผลิตผลงานครั้งนี้จะไม่มากนัก แต่ศิลปินก็ทำได้ดีจนเป็นที่ประจักษ์ต่อคณะกรรมการในการสนับสนุนทุนพัฒนาผลงานในรอบสามท่านสุดท้าย

วัชรนนท์ สินวราวัฒน์

ผลงาน: ธรณีนี้นี้ เป็นพยาน

ผลงานของวัชรนนท์ สินวราวัฒน์ มักมุ่งเน้นและเปิดเผยให้เห็นถึงข้อโต้แย้งทางประวัติศาสตร์รัฐชาติที่เพิ่งสร้าง หรือถูกประดิษฐ์สร้างขึ้นไม่นานมานี้ ซึ่งมีความหัวผ่นอันสลบซับซ้อนบนปมความขัดแย้งที่เกิดจากการโฆษณาชวนเชื่อระหว่างโลกเสรีและคอมมิวนิสต์ ผ่านบาดแผลอันเกิดจากนโยบายรัฐซึ่งรวบอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดและสร้างความบอบช้ำต่ออันเวดทางการเมืองวัฒนธรรมอันเพ้อฝันกับประชาธิปไตยบนแผ่นกระดาษ ศิลปินนำเสนอจินตนาการที่แจ่มชัดต่อประเด็นทางการเมืองอันแหลมคม โดยตั้งคำถามที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออกของอนาคต และเสถียรภาพของการดำรงอยู่ทางสังคมที่อำนาจน่ายังคงกตกับกับ

สิ่งที่หลงเหลือจากยุคสงครามเย็นและความทรงจำของมวลชน รวมถึงสภาวะการณ์ของความไม่แน่นอนทางสังคมซึ่งเคลื่อนตัวไปข้างหน้า โดยคาดเดาได้ยากท่ามกลางความวุ่นวายสลับสน

ศิลปินนำเสนอผลงานผ่านกระบวนการวิจัยนำ (research lead based) ในรูปแบบสื่อผสมติดตั้งในพื้นที่ (multi-media installation) ประกอบด้วย วิดีโอภาพเคลื่อนไหว 2 จอ ภาพดิจิทัลขนาดใหญ่บนผนัง จรวดลงบนพื้นและจิตรกรรม โดยอาศัยข้อมูลประวัติศาสตร์เรื่องเล่ากระแสหลัก (history grand narrative) ที่มีข้อโต้แย้งทั้งในเชิงวิชาการและความเชื่อ ซึ่งวางอยู่บนหลักฐานระหว่างแนวคิดทางภูมิศาสตร์ (geology) กับภูมิรัฐศาสตร์ (geo-politic) แห่งอาณาจักรไทยบนเทือกเขาอัลไต ภาพของภูเขาขนาดใหญ่ที่ติดตั้งบนผนัง จรวดลงบนพื้นตั้งตระหง่านดูราวกับมันกำลังกดทับผู้ชมให้เล็กลงไปจนดูละเอียด ความนิ่งงันของมันมิได้ทำให้ภาพดูไร้เดียงสา แต่กลับแสดงประดิษฐ์กรรมเชิงสุนทรียะเพื่อเป้าหมายทางอุดมการณ์ที่ซ่อนเร้นและการช่วงชิงพื้นที่ทางความคิด (war of position) ซึ่งอาจหมายถึงนโยบายรัฐที่พยายามสร้างโลกทัศน์และความเชื่อทางสังคมการเมืองขึ้น

วิดีโอความเรียง (VDO Essay) สองจอที่ตั้งอยู่หน้าภาพของภูเขา เล่าเรื่องโต้ตอบไปมาระหว่างการก่อตัวขึ้นของภูเขา ในฐานะเป็นสื่อดิจิทัลที่ถูกสร้างขึ้นในลักษณะภาพตัวแทนแห่งโลกเสมือนที่ว่างเปล่าปราศจากผู้คน กับภาพเคลื่อนไหวอีกจอที่ถ่ายทำจากพื้นที่จริงบนเทือกเขาภูพาน จังหวัดสกลนคร ซึ่งเคยเป็นฐานที่มั่นของกองทัพปฏิวัติปลดแอกประชาชนแห่งประเทศไทย ศิลปินอาศัยช่องว่างระหว่างมอนิเตอร์สองจอกับภาพดิจิทัลขนาดใหญ่ เพื่อปล่อยให้ผู้ชมกลายเป็นส่วนหนึ่งของมิติที่ทับซ้อนกันของภูเขาทั้งสามลูกผ่านบทสนทนาของการปะติดปะต่อเรื่องราวขึ้นคล้ายกับการอ่านระหว่างบรรทัด ซึ่งผู้ชมเป็นตัวเล่นที่ถูกวางไว้อย่างพอเหมาะพอเจาะ ผนังอีกด้านหนึ่งศิลปินติดตั้งภาพวาดจิตรกรรมภูมิทัศน์ในแบบกึ่งนามธรรม (semi-abstract landscape) ของภูเขาในลักษณะมินิมอลลิสม์ (minimalist) ทั้งเชิงโครงสร้างและรายละเอียดของภาพ ที่สร้างขึ้นจากความทรงจำของศิลปินระหว่างการลงพื้นที่ที่ภูพาน ถูกจัดวางเป็นจังหวะบนระนาบเดียวกันโดยเปิดช่องโหว่ระหว่างภาพเอาไว้อย่างเหมาะสม เพื่อลำดับพื้นที่และเวลาโดยมีเส้นถนนเล็กๆ ไหลเชื่อมต่อกันไปไม่มีต้นไม่มีปลาย มิติต่างๆ ที่ปรากฏแสดงผ่านสื่อทั้งสามส่วนในผลงานชิ้นนี้ได้เผยให้เห็นทั้งความสงบ ความเยียบงัน และขณะเดียวกันมันได้เผยความรู้สึกอันเย็นชา ซึ่งแฝงเร้นไปด้วยอุดมการณ์รัฐชาติที่ถูกตั้งคำถาม และการค้นหาที่มาของความเป็นไทย ซึ่งถูกประดิษฐ์ขึ้นและไม่เคยมีอยู่จริง

ณัฐณภัทร กุลนันทน์

ผลงาน: *Holding Glasses*

ผลงานประติมากรรมติดตั้งในพื้นที่ (sculpture installation) ของณัฐณภัทร เน้นย้ำความเคลื่อนไหวของความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุเชิงปริมาตรและพื้นที่ (relating movement to material and space) ด้วยวิธีการจัดวางที่กระจายตัวครอบคลุมพื้นที่ในส่วนของเขาอาคาร มุมของผนัง และบนถ้อยไฟกลางห้องจัดแสดง ความว่างเชิงปริมาตรดังกล่าวเกิดขึ้นอย่างจงใจ เนื่องจากการเลือกใช้วัสดุและกระบวนการเปลี่ยนผ่านรูปทรงของวัตถุที่ถูกห่อหุ้มด้วยความร้อน ศิลปินให้ความสนใจต่อวัตถุสำเร็จรูป (found object) ประเภทขวดแก้วใส ซึ่งมีสารประกอบของซิลิกากับโลหะออกไซด์ เป็นสารตั้งต้นแล้วนำเขาเตาเผาซึ่งถูกควบคุมอุณหภูมิอย่างระมัดระวัง เพื่อมิให้ขวดแก้วเหลวจนล้นเกิดเลือรูปหรือละลายลงในเตา ณ จุดที่เรียกว่าจุดแปรเปลี่ยนสภาพ (Glass transition) โดยผ่านปฏิกิริยาออกซิเดชันซึ่งมีออกซิเจนเข้าไปเกี่ยวข้อง ขั้นตอนการนำขวดแก้วตัวารูปผลงานเข้ากัน เป็นอีกมิติหนึ่งทีศิลปินกำหนดขึ้นอย่างเป็นไปเอง (random) ด้วยกระบวนการตัดสินใจคล้ายการ

รายบทวิที่มีรูปทรงต่างกันผนวกเข้าหากันจนเกิดรูปทรงใหม่น่าสนใจ

ความเรียบง่ายของชิ้นผลงานในลักษณะมินิมอลลิสม์ (minimalist) ส่งผลให้เห็นและการมอง (seeing and looking) เป็นปัจจัยสำคัญในกระบวนการเข้าถึงรูปทรง เนื่องจากความใสของชิ้นงานที่สะท้อนทับและโปร่งแสง ทำให้ผู้ชมเห็นและมองวัตถุในมิติใหม่ที่ดูคุ้นเคยแต่ก็แตกต่างในเชิง ขวดแก้วที่ศิลปินนำมาสร้างเป็นผลงานนั้นในอีกมิติหนึ่ง คือการนำกลับมาใช้จากภาชนะบรรจุภัณฑ์ประเภทต่างๆ ที่เคยมีประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวัน

การใช้ซ้ำ (reuse) เชิงสุนทรียะและเพื่อสุนทรียะ เป็นแนวทางที่ศิลปินพยายามทำการทดลองเพื่อให้เกิดผลซึ่งคาดเดาได้ยาก และปรากฏรูปทรงใหม่ในแบบนามธรรม (abstract form) ที่มีความเคลื่อนไหวเป็นธรรมชาติ อันเกิดจากความเหลวหนืดซึ่งเปลี่ยนรูปของแก้ว (Glass-forming melt) กับกระบวนการเย็นตัวลงอย่างรวดเร็ว (Supercooled liquid) จนเกิดสภาวะแช่แข็งโดยไม่มีผลึก (Freezing-in process) หรือเรียกอีกอย่างว่าของแข็งอสัณฐาน (Amorphous) ซึ่งผ่านช่วงอุณหภูมิหลอม (Fusion temperature) ที่มีความสมดุลทางเทอร์โมไดนามิกส์ โดยการจัดเรียงของอะตอมอย่างเป็นระเบียบและไร้ระเบียบในเวลาเดียวกัน จะสังเกตได้ว่ารูปทรงที่เกิดขึ้นมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ทั้งลักษณะการบิดตัว การทับซ้อน การเหลว จังหวะการยืดออก ฯ และที่สำคัญในกรณีนี้คือพื้นที่ว่างที่ปรากฏซ้อนขึ้นในทุกๆ ครั้งที่การเห็นและการมองมาบรรจบกัน

จิระเดช และพรพิไล มีมัลย์ (Jiandyin)

Kanokwan Sutthang

Road of Rocks in Rice

Kanokwan's multi-media installation and participatory art exhibits a large white wall with several bags of rice sewn together, photographs, material evidence, animated video, sound, text, a pile of rice, and a wooden table with a tree decorated with glutinous rice kneaded into tiny balls (Khao Pan Khon) and planted into the container made from pebbles. This captivating artwork welcomes the audience to participate in this mixed-media installation, showcasing the forefront and behind the scenes of the chain of rice cultivation. Delving into a journey starting from after the rice is harvested all the way to rice on someone's plate. The artist went to the rice field to study the process of taking the rice paddy out while drying it and also the packaging procedure. Highlighting some significant gaps that are missing out, Kanokwan brings this information up front for clarification and elaborates the diagram mind map on the sacks of rice that had been peeled inside out to spotlight small foreign pebbles mixed with the newly-cooked rice. Those crackling grinding sounds that echo inside the mouth, while chewing rice contaminated with pebbles, is the essence of our real experience in life.

The artist paints mindmap on a tapestry of rice sacks acts like a net of ideas and empirical facts rendered right from on-site research at her own hometown. It is therefore interesting that the artist puts an effort to integrate conceptual ideas from the mind map, the comprehension of gravel contamination in rice, and cultural experiences or traditions. Considering Gilles Deleuze's Rhizome concept, we could capture her creative root which emphasises rice as a rootless plant and a staple food for life. This concept could explain the rice itself beyond its own sustenance but on the life-sustaining, economic, social, and political factors. Genealogy appearing in the interconnected diagram not only portrays the comprehensive mind map, but interestingly connects itself to other multi-myriads including Isan local tradition of Khao Pan Khon.

The artist subsequently develops a certain set of information, pattern and multidisciplinary art's presentation by employing research lead-based methodology which escalates from the primary proposal submitted to the committee in the first round. This is considered a remarkable growth. As a recipient of a visual art scholarship encouraging creative works, this patronage provided the artist with the opportunity to explore and research in a detailed manner. Despite having limited time to produce artworks, the committee recognised the artist's excellency in performing captivating progress, granting them a scholarship in the final round with three contestants.

Vacharanont Sinvaravatn

May the land bear witness

Vacharanont Sinvaravatn's art emphasises and reveals the conflict and debate arises within the modern nation-state narrative, or the fabrication of the newly-established state smothered with volatility of multi-layered frictions. This sort of narrative induced propaganda between the Free World and the Communist World, knifed by the absolute national power of policy which bruised the daydream political-cultural ecology and democracy delusion on papers. The artist shrewdly locates a clear visionary among this political sensitivity by questioning: how much suffocated the future scenario would offer to this social stability being subjugated by power. With remnants from the Cold War and the collective memory, the unsettled predicament beyond the society unpredictably moves forward amidst chaos and confusion.

The artist presents his multi-media installation through research lead-based methodology, resulting in a video projected on two TV screens, a large digital image screened from the wall to the floor, and a painting. He fetches the history grand narrative bifurcated with debates in both academic and belief stance, evidently based on the concept of geology and geopolitics the location of Kingdom of Thailand on Altai mountains. The large form of the mountains stretching from the wall to the ground intimidates the audience stillness of the image does not bring purity upon the surface but presents an aesthetic invention towards hidden ideology and war of position, which in this case, may signify the national policy's goal to formulate a specific socio-political outlook and belief.

The video essay projected on the two screens located in front of the mountain photo visually disputes between the formation of the mountain, as a digital medium built to represent the empty space without people, and another animated video filmed from the actual landscape on Phu Phan mountains, Sakon Nakhorn province, which was once the location of the People's Liberation Army of Thailand (P.L.A.T.). The artist takes this opportunity to allow a gap between the two-screen monitors and a large digital image to incorporate the audience as an overlapping element among the three mountains. Through dialogues engineered piece by piece akin to reading between the lines, audiences wear the most proper role as an actor. Upon another side of the wall, the artist installed the landscape art as a semi-abstract landscape of mountains in a minimalist concept, both structurally and meticulously in the image, as he created them from his memory while exploring Phu Phan. The art is set in parallel with a precise gap between photos to sequence space and time, with minor roads connecting each other randomly. All dimensions exhibited through the whole three compositions expose both tranquillity and silence, while exuding cold sensation stuffed with the national ideology in question, and a search for Thainess which is fabricated and never exists.

Natnapat Kullananant

Holding Glasses

Natnapat's sculpture installation underscores the relating movement to material and space by installing items all over the space—the building's column, corners on the wall, and on top of the large lightbox in the middle of the exhibition hall. The said volumetric emptiness is intentionally casted thanks to the material selection and the shape transformation to melt the object with heat. The artist focuses on the found object which is a clear glass bottle composed with silica compound and metal oxides as primary substrate. The object is put into the furnace with a carefully-set temperature to prevent the excessive melting or deforming. This process is called a glass transition, causing an oxidation reaction with oxygen getting involved. The process of taking glasses with different shapes and forms into this chemical reaction and melting them together. Introduces a dimension of experimentation with randomness, poetically creating an improvisation of shapes that transform into an intriguing new form.

The simplicity found in minimalist art influences the act of seeing and looking, a crucial factor needed to examine the form. The crystal clear, layered, and transparent glass bottles encourages the viewers to view the material in a paradoxical perspective of familiarity and difference. Another dimension of this work to consider is its return to the usage of everyday objects, commonly used and considered as an everyday object.

'Reuse' method, aesthetically or for the sake of aesthetics, defines the artist's operation to experiment unpredictable outcomes, resulting in an overflowing nature of abstract form thanks to glassforming melt and supercooled liquid method to produce the state of freezing in process or amorphous. The glass bottles are melted in a fusion temperature with thermodynamic equilibrium, rearranged by the ordered and disordered positioning of atoms. We can distinguish absolute differences in shapes and forms by twisting, layering, melting, stretching with the crucial observation in this case: layered empty spaces emerging every time the act of seeing and looking converge.

Jiandyin

Jiradej and Pornpilai Meemalai

Follow through

โครงการบ่มเพาะและสร้างเครือข่ายศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 7 Early Years Project #7: A change in the paradigm กิจกรรมการสนับสนุน เปิดพื้นที่ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ องค์ความรู้ให้แก่ศิลปินรุ่นใหม่ กระบวนการบ่มเพาะโครงการ (artistic incubation) จากการเขียนโครงการศิลปะ การตกผลึกทางความคิด กระบวนการการสร้างสรรคศิลปะร่วมสมัย การสร้างองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับโลกศิลปะอาชีพ การสื่อสารกับสาธารณะ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายบุคลากรในวงการศิลปะร่วมสมัย ฯลฯ EYP จึงไม่ใช่โครงการที่แค่นำเสนอผลงานศิลปะเพียงอย่างเดียว หากยังให้ความสนใจในมิติอื่นๆ ที่รายล้อมในโลกศิลปะร่วมสมัยปัจจุบันที่ศิลปินรุ่นใหม่ควรได้รับประสบการณ์และตระหนักต่อประเด็นดังกล่าว อาทิ การทำความเข้าใจพื้นที่ทั้งความหมายและทางกายภาพ กระบวนการสร้างองค์ความรู้ การสื่อสารกับผู้ชมในระดับต่างๆ และการวางแผนเป็นขั้นเป็นตอนในการดำรงอาชีพศิลปิน เป็นต้น สาระข้างต้นเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินโครงการในแต่ละปี

EYP#7 เป็นอีกปีที่ปรากฏความโดดเด่นและหลากหลายในการนำเสนอผลงานศิลปะร่วมสมัยจากศิลปินรุ่นใหม่ ทั้งจากมุมมองที่สดใหม่ ยุคสมัย และพฤติกรรมศตวรรษที่ 21 **วัชรนนท์ สินราววัฒน์** ‘ธรณีนี้นี้ เป็นพยาน’ ผลงานที่นำเสนอ নিয়ে ownership - displacement ผ่านการสะท้อนเรื่องเล่าวนาวาประการของเทือกเขาอัลไต **เบญจรัตน์ เอี่ยมรัตน์** ‘WATER DELICACIES WITH “น้ำใส” RECIPES’ การสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมผ่านแนวคิด relational aesthetics ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนมุมมองกับผู้ชมที่มีต่อ น้ำ (ใส) ทั้งมิติทางประสาทสัมผัสและประสบการณ์ **กนกวรรณ สุทธิง** ‘หินในข้าว’ สถานการณ์ที่เกิดจากประสบการณ์ตรงจากครอบครัวศิลปิน ประเด็น security-rurality ศิลปินพยายามอภิปรายวิถีของ ข้าว สิ้นค้าการเกษตร ในเชิงคุณภาพระหว่างชนบทและอุตสาหกรรม **นอเดียนา บิอิง** ‘บันทึกชีวิต’ ศิลปินหญิงมุสลิมจากจังหวัดยะลา เปิดประสบการณ์การทดลองใช้อุปกรณ์ทางการแพทย์ วัสดุทางศิลปะ ‘immaterial’ เชื่อมโยงประสบการณ์ส่วนบุคคลของการดำรงอยู่ การหายจากไป existence-nonexistence **ณัฐกัณฑ์ กลุณานันท์** ผลงานชุด ‘Holding glasses’ เล่นไปรอบๆ ความเป็นไปได้ใหม่ๆ ต่อการทำลายโครงสร้างของวัตถุ เปลี่ยนแปลงการรับรู้ที่มีต่อวัตถุให้กลายเป็นอื่น (เป็นวัตถุทางศิลปะ) deconstruction-unusualness **นครินทร์ ปัญญาวงศ์** ชุดสร้างสรรค์จิตรกรรม การทดลอง hyper-preceptions การกลับไปกลับมาทางสุนทรียศาสตร์ระหว่างคุณค่าของจิตรกรรมและกระบวนการเทคโนโลยีการพิมพ์ อภิปราย reproduction aura originality **จักรพันธ์ ศรีวิชัย** ‘รถไฟล่องหน’ art intervention กระบวนการแทรกแซงตั้งคำถามต่อสังคม (บุคคลที่ได้รับผลกระทบ) ศิลปินตั้งคำถามต่อคุณภาพทางสังคม ผ่านการสะท้อนการจัดสรรขนส่งสาธารณะที่เหมาะสมแก่เมือง decentralisation-entitlement ทำให้ศูนย์กลางเมืองอย่างกรุงเทพฯ จึงปรากฏสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าเมืองอื่น **ดลฤดี บุญแก้ว** ‘สีมาลาไคต์’ (Malachite) แร่สีเขียวเพียงประเด็นเดียว หากสามารถบรรจุ เชื่อมโยงความหมาย ประวัติศาสตร์ ความเป็นธรรม และสิทธิมนุษยชน ฯลฯ สารตั้งต้นแร่มาลาไคต์ ศิลปินเจาะระในความคิด และค่อยๆ เปิดเผยการเชื่อมโยงประเด็นต่างๆ ที่รายล้อมวัตถุทางศิลปะชิ้นดังกล่าว

สืบแสง แสงวชิระภิบาล

Follow through

Early Years Project #7: A change in the paradigm, an incubation project for young artists, underlines the supportive activity for emerging artists to exchange experiences and resources in this open space. The project development of artistic incubation, idea formulation contemporary art's creation process, the development of art resources relating to the professional art world, public communication, as well as the construction of contemporary artist network in the contemporary art industry not only presents the mere art exhibition but other surrounding dimensions in the contemporary art world at present time. Emerging artists deserve to experience and be aware of those issues, such as the comprehension of a particular space in both symbolic and physical meaning, audience communication at different levels, and a proper flow of a plan to secure a position as a professional artist. The mentioned elements are perceived as a significant component to implement Early Years Project each year.

EYP#7 marks another outstanding and diverse year in terms of showcasing contemporary artworks from young artists, collecting ideas from a new perspective and generation, the observation of behaviour in the 21st century. **Vacharanont Sinvaravatn's** *'May the land bear witness'* insinuates an ownership displacement concept through multi-layered storytelling of Altai mountains; **Benjarat Aiemrat's** *'WATER DELICACIES WITH "Nam Sai" RECIPES'* weaves relationship with the audience through relational aesthetics idea, stimulating views exchange towards "Nam Sai" RECIPES in both sensitivity and experienced dimensions; **Kanokwan Sutthang's** *'Road of Rocks in Rice'* tells a story of an actual situation experienced by the members of the artist's family. Based on the security rurality issue, the artist tries to efficiently discuss the way of rice, an agricultural product existing between rural and industrial function; **Nordiana Beehing**, a muslim, female artist from Yala, delivers *'Memory of Life'* to experiment medical equipments artistic materials to 'immaterial,' connecting a personal experience of existence-non existence; **Natnapat Kullananant's** *'Holding Glasses'* plays around novel possibilities to abolishing the object's structure, transforming a certain perception towards objects to alienation (as artistic objects), or we can call it deconstruction-unusualness; **Nakarin Punyawong's** *'Nature's Digital Dialogue'* depicts a set of painting creation, hyper-perceptions experiment, the aesthetic oscillation between the painting values and the technological printing process, as well as the discussion on reproduction aura originality; **Jakkrapan Sriwichai's** *'Invisible Train'* is the art intervention that disrupts society (those who are impacted) by raising a critical question. The artist bares this question towards the quality of the society through the reflection on the proper administration of public transportation around the city. It is the decentralisation-entitlement of why central Bangkok could offer more facilitation than other cities. **Donruedi Bunkaeo's** *'Malachite Color'* reveals the only green colour that could connect meanings, history, injustice, human rights etc. together. The tempera from malachite as a reactant allows the artist to draw a conclusion, whilst connecting the various issues surrounding the specific artistic object.

Suebsang Sangwachirapiban

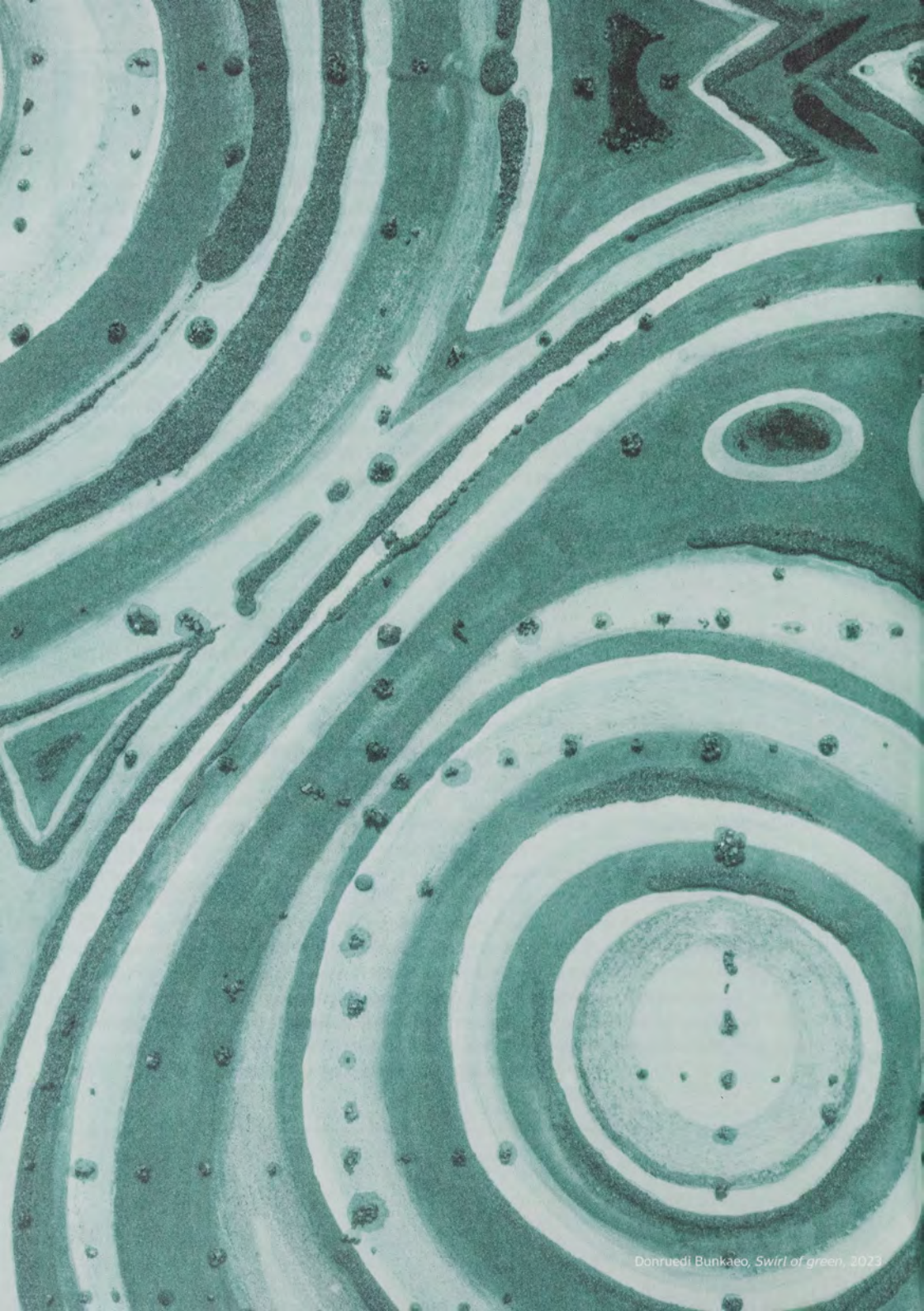
BORN YOUR PROJECT IN
TO HOME IN THE FORUM
ON INCLUDING PROJECT
FOR YOUR CITY

หลักการในการประเมินผลงาน และเกณฑ์การตัดสินทุนสนับสนุน			
1. (Potentiality) ความสามารถในการแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในฐานะศิลปินรุ่นใหม่ และศิลปินอาชีพในอนาคต การแสดงให้เห็นถึงแนวความคิดการปฏิบัติ รวมถึงการจัดแสดงผลงานที่สามารถนำเสนอความเป็นเอกลักษณ์ 2. (Relevance) การแสดงถึงความสัมพันธ์ของช่วงเวลา และปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสภาวะร่วมสมัย ซึ่งผลงานศิลปะทำหน้าที่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม พฤติกรรม และความคิด 3. (Process) การแสดงให้เห็นถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน อาทิ การแสดงให้เห็นถึงการศึกษา ค้นคว้า วิจัย สังเคราะห์ข้อมูลสู่การสร้างสรรค์ศิลปะลักษณะเฉพาะตัว 4. (Criticality/Self-Criticality) คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ผลงานสร้างสรรค์ของตนเอง แสดงให้เห็นการเชื่อมโยงความคิดเข้าสู่ผลงาน รวมถึงคุณสมบัติของศิลปินในการเปิดกว้างให้ผลงานศิลปะสามารถถูกถกเถียง ศึกษา วิพากษ์วิจารณ์จากสังคม ทั้งด้านบวกและลบ ซึ่งเป็นคุณสมบัติของการรับผิดชอบต่อสังคม 5. (Practicality) การแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในแต่ละขั้นตอน การสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินที่สอดคล้องกับแนวคิด รูปแบบ พื้นที่ เวลา งบประมาณ และการผลิตผลงานที่แสดงให้เห็นถึงการทำงานอย่างเป็นมืออาชีพ 6. (Attitude) การแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นและความรับผิดชอบ ทั้งการเข้าร่วมโครงการและทัศนคติต่อการปฏิบัติงานสร้างสรรค์ส่วนบุคคล			
Criteria for the Evaluation and Selection of Winning Works			
1. (Potential) Look for an artist's ability to demonstrate potential to be a respected representative of the new generation on a path to being a future professional artist, presenting concepts and practices that have a unique identity in their work exhibits. 2. (Relevance) The artist demonstrates a relationship to the current era and contemporary phenomena and conditions, and their art reflects changes in society and thought. 3. (Process) The process of creating a work of art is clear to see, including the study, investigation, research and synthesis of information that goes into creating works of art that show the artist's identity. 4. (Criticality/Self-Criticism) Focus on the thought, analysis and synthesis that goes into an artist's own creative work, as it shows how their thought connects to the work. This includes the artist's willingness to open their work to both positive and negative public criticism, debate and study and demonstrates social responsibility. 5. (Practicality) The artist's potential is shown in each step of art creation, bringing concept, format, location, time, budget and production of work into a mutual harmony that is the hallmark of professionalism. 6. (Attitude) The artist shows confidence and takes responsibility both when participating in collaborative projects and with their attitude towards individual creative work.			

ทุนสนับสนุน	1. กนกวรรณ สุทธัง “หินในข้าว”	
	2. ณัฐณภัทร กุลน่านันท์ “Holding Glasses”	
	3. นครินทร์ ปัญญาวงศ์ “Nature’s Digital Dialogue”	

Artist Grants	1. Kanokwan Sutthang “Road of Rocks in Rice”	
	2. Natapat Kullananant “Holding Glasses”	
	3. Nakarin Punyawong “Nature’s Digital Dialogue”	

Donruedi Bunkao, *Swirl of green*, 2023

กนกวรรณ สุทธิง

(2540, กรุงเทพมหานคร)

จบการศึกษาจากคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปี พ.ศ. 2562 กนกวรรณสร้างสรรค์ผลงานโดยการผสมผสานเทคนิคที่หลากหลายทั้งทางด้านจิตรกรรม ออกแบบกราฟิก และสื่อผสมประกอบเข้าด้วยกัน มีความสนใจในสิ่งที่ไม่ปกติของสิ่งเล็กๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและต่อตนเอง ผลงานจึงมักเล่าเรื่องผ่านสิ่งเล็กๆ ที่แอบซ่อนอยู่ในองค์ประกอบรอบตัว โดยต้องการชี้ให้เห็นถึงผลกระทบจากสิ่งเหล่านั้นในแง่ต่างๆ ทั้งผลกระทบทางจิตใจ ความรู้สึก จนถึงปัญหาทางสังคมที่กระจายเป็นวงกว้าง โดยการเชื่อมโยงและนำเสนอผ่านประสบการณ์ส่วนตัวควบคู่กับข้อมูลจากการสำรวจประเด็นนั้นๆ

หินในข้าว, 2566

สื่อผสม: วาดเส้นบนกระดาษลอกลาย, วัสดุ 2 จอ, จอฉายฟิล์ม
เอกซเรย์ 1 จอ, โมเดลพิน, กรวดหิน, เมสติดข้าวเหนียว, ภาพถ่าย,
หินขัดข้าว และข้าวเปลือก, 453 x 1043 x 127 ซม.

ข้าวพันก้อน, 2566

สื่อผสม: ข้าวเหนียว, หินขัดข้าว
ก้านมะพร้าว และโต๊ะไม้
77 x 200 x 119 ซม.

“หินในข้าว” เป็นผลงานที่นำเสนอบริบทและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากหินในข้าว ตลอดจนการแสวงหาสาเหตุและปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่อง โดยที่บ้านของศิลปินมีอาชีพทำนาและบริโภคข้าวจากผลผลิตที่ทำเอง จึงมักพบเศษหินที่ปะปนมาในข้าวเป็นประจำ ศิลปินจึงย้อนกลับไปสืบหาข้อมูลจากพื้นที่อาศัยในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งชาวบ้านส่วนใหญ่นิยมบริโภคข้าวเหนียวเป็นหลัก โดยเศษหินขนาดเล็กได้ปะปนมากระหว่างขั้นตอนการผลิตข้าวที่มีข้อจำกัดหรือไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร ทำให้ศิลปินมีโอกาสได้ยวดยินเศษหินเหล่านี้ระหว่างกินข้าว ซึ่งทำลายความสุขระหว่างมื้ออาหาร ตลอดจนสร้างความเสียหายร้ายแรงต่อสุขภาพฟันของผู้กิน

กนกวรรณได้เล่าเรื่องราวผ่านโครงสร้างของโต๊ะเกมมิ่ง อธิบายภาพรวมความเป็นมาของการเกิดหินในข้าวที่ได้แทรกตัวอยู่ในขั้นตอนต่างๆ ของการผลิตข้าวไปจนถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น โดยการเขียนโต๊ะเกมมิ่งบนกระดาษลอกลายที่แผ่ขยายออกให้เห็นเป็นภาพกว้าง ควบคู่กับการนำเสนอวัตถุและหลักฐานบางส่วนที่ได้จากการสืบค้นต่างๆ

นอกจากกระบวนการทางกายภาพที่ศิลปินต้องการนำเสนอ ยังมีประเด็น “แพ้ข้าวพันก้อน” ซึ่งจัดขึ้นในงานบุญแห่ของภาคอีสาน ที่เชื่อกันว่าจะช่วยให้ผลผลิตข้าวออกงามอุดมสมบูรณ์ ศิลปินเล็งเห็นว่าประเด็นนี้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการการได้มาซึ่งข้าว จึงนำมาเล่าถึงความปรารถนาของผู้คนที่ต้องการให้ข้าวออกงามอุดมสมบูรณ์ โดยผู้ชมจะมีส่วนร่วมในการปั้นข้าวเหนียวเพื่อนำมาทำเป็นต้นข้าวพันก้อน ใช้เป็นสื่อภาพแทนของข้าวในอุดมคติและความหวังที่อยากได้ข้าวที่มีคุณภาพดีขึ้น

Kanokwan Sutthang (1997, Bangkok)			
Graduated in 2019 with a Bachelor's Degree from the Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University, Kanokwan is noted for her combination of diverse techniques between painting, graphic design, and mixed media. She holds an interest in the little, abnormal occurrences encountered by society and herself, inspiring enough to make art. Her work frequently tells intriguing stories through little discoveries veiled behind the surrounding elements, purposefully to convey their various kinds of impact on the mind feelings and widespread social issues. She explores societal issues in an in-depth manner, through the connections and claims she makes with her personal experience alongside information gained from the observation of said issue.			
<i>Road of Rocks in Rice, 2023</i> Mixed media; Drawing on sack of paddy, Two-channel video, Single channel x-ray film screen, Dental teeth model, Gravel glutinous rice, Photography, Polishing stones and Paddy, 453 x 1043 x 127 cm		<i>Khao Pan khon, 2023</i> Mixed media; Glutinous rice, Polishing stones, Coconut stem and Wooden table, 77 x 200 x 119 cm	
	<i>"Road of Rocks in Rice"</i> proposes the context and impacts of rocks or pebbles found in rice production, framing the intention to extract its causes and factors. Members of the artist's family are farmers who plant and consume their own crops in daily lives, so they typically find pebbles mingling in the cooked rice while eating. Kanokwan traces back this important piece of information in her hometown, Ubon Ratchathani province, where local people eat sticky rice as their main course. Some limitations and below standard quality processes in self production causes pebbles to often mix into the rice, leading to them crunching on bits of pebbles while eating, a total killjoy during their meals. More importantly, these culprits could severely harm their teeth. Kanokwan shows the story through diagram structure, elaborating how rocks normally appear during rice production. The problem is tracked throughout the various processes and its impact is highlighted. She draws diagrams on the rice sack and presents some matters and evidence found from various kinds of resources. Aside from the clarity the artist intends to exhibit upon the material, she also adopts 'Hae Khao Pan Khon' tradition which is one of the Boon Pha Wet traditional merit-making ceremonies in Isan. Isan locals believe that their crops would grow abundantly as she sees it as one of the rice production's processes. Audiences would get a chance to knead the sticky rice into the tiny-fist size to decorate the Khao Pan Khon tree as the representation of ideal rice quality and ultimately the hope to eat them at their best.		

39

also collect dirt, rocks
and gravel from rice field

2-3 days

จำนวน
งาน

เกี่ยวรถ
mechanical harvest

เกี่ยวมือ
manual harvest

แกลบ
ออกด้านหลัง

รำ
bran

ข้าวเปลือก
Paddy

เครื่องฟั่น
straw and stone
separation

โต
e grow

กลไกเครื่องสีข้าว
1 นินนอน
wheel

โรงสีตกข้าวไปจำนวน
แทนการเก็บเงินค่าสี
mills keep amount of

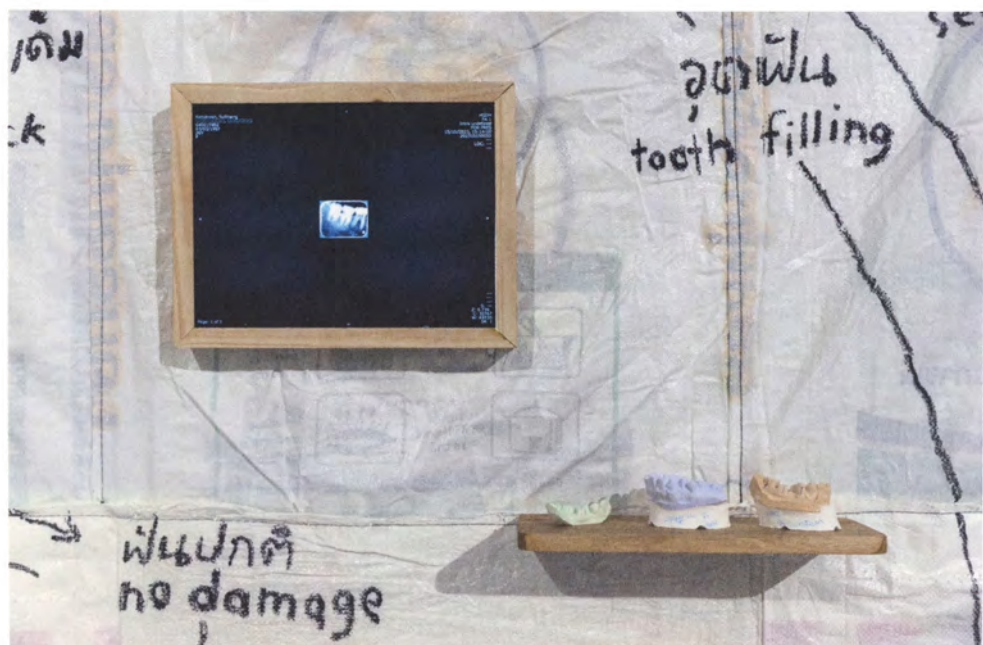
ปลายข้าว
broken-mills rice

ข้าวรวม
mixed grain

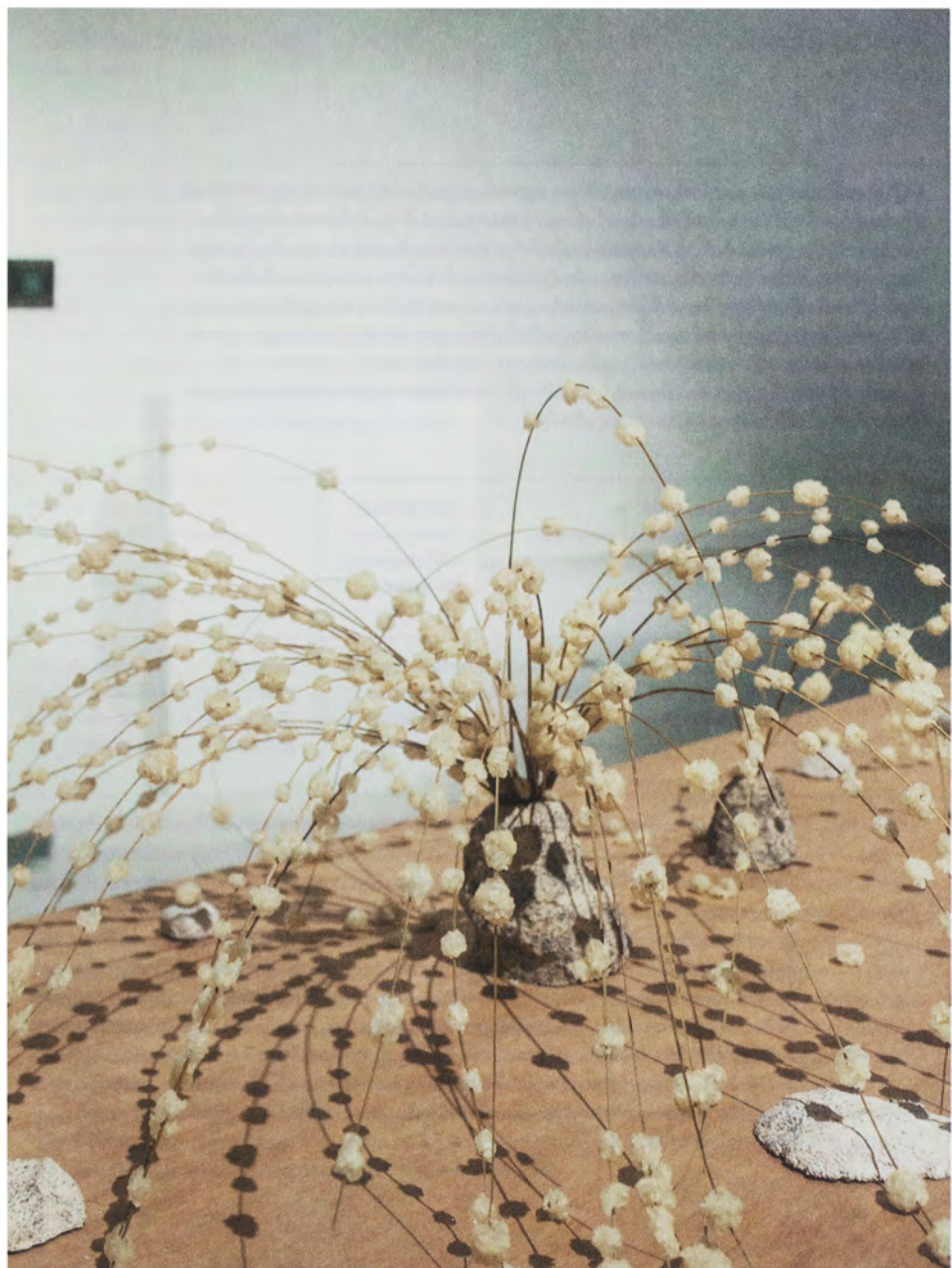
ข้าวคัด
graded grain

โรงสี
แทนการ
mills ke
ins

สีข้าว

จักรพันธ์ ศรีวิชัย (2537, เชียงใหม่)				
ศิลปินคอนเซ็ปชวลอาร์ตและนักทำภาพยนตร์อิสระ จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะวิจิตรศิลป์ สาขาสุนทรศาสตร์ศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. 2561 และกำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะวิจิตรศิลป์ สาขาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จักรพันธ์ทำงานศิลปะผ่านภาพเคลื่อนไหวและคอนเซ็ปชวลอาร์ตเกี่ยวกับประเด็นการพัฒนาเมือง ประวัติศาสตร์นอกกระแส และความเชื่อท้องถิ่น โดยอาศัยเทคนิควิธีการทางภาพยนตร์นำเสนอผ่านศิลปะการแสดงสด พับลิชชัวร์ และอินเตอร์เวนชัน สนใจการปฏิสัมพันธ์และการสร้างบทสนทนากับผู้ชมในพื้นที่สาธารณะ จักรพันธ์เคยร่วมแสดงผลงานในนิทรรศการต่างๆ อาทิ Poiser Exhibition ที่โกดังราชวงศ์ (เชียงใหม่, 2565) และ Kenduri Seni Nusantara ที่ปัตตานี อาร์ตสเปซ (ปัตตานี, 2565) ปัจจุบันเป็นศิลปินอิสระอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ และเป็นผู้กำกับศิลป์ให้กับเทศกาลศิลปะการแสดงเชียงใหม่				
	รถไฟล่องหน, 2566 สแตนเลสสตีล, ล้อยาง และพลาสติก 200 x 370 x 60 ซม.	อันไปทีมันไป, 2566 วิดีโอจัดวาง 1 จอ 19.40 นาที		
	มันไปทุกที่ที่ฉันไป, 2566 วิดีโอจัดวาง 1 จอ 93.45 นาที	พากลับบ้านไม่ได้, 2566 วิดีโอจัดวาง 1 จอ 41.20 นาที	มาด้วยกัน, 2566 วิดีโอจัดวาง 1 จอ 20.20 นาที	ทางของมัน, 2566 วิดีโอจัดวาง 2 จอ 32.32 นาที
	“รถไฟล่องหน” คือการปฏิบัติการทางศิลปะที่สำรวจ ตรวจสอบ และแสดงว่าเป็นรถไฟไฟฟ้าในเชียงใหม่ ในสิ่งแวดล้อมที่มีการศึกษาเรื่องการสร้างเส้นทางรถไฟฟ้ามหานคร สังเกตผู้คนและชุมชนที่อาจจะเป็นผู้ใช้งานในวันหนึ่ง ทำความเข้าใจกับพื้นที่และเส้นทางเหล่านั้นว่าคือคำตอบของการแก้ปัญหาการเดินทางในเชียงใหม่จริงหรือไม่? ความหวังและความกังวลต่อการมาของรถไฟฟ้ายางเชียงใหม่ กลายร่างเป็นประติมากรรมราวจับในรถไฟฟ้ายานที่ห้อยอยู่บนวัสดุสำเร็จรูปอย่างราวตากผ้า และที่นั่งในรถไฟฟ้ายานที่ดัดแปลงมาจากเก้าอี้สำนักงาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเดินทางที่สร้างเป็นขนส่งสาธารณะ เพื่อกอบทสนทนายกับผู้ชมตามเส้นทาง เข้าก่อกวนพื้นที่สาธารณะของรัฐ สร้างการรับรู้ของผู้คน ถึงการมาของรถไฟฟ้ายางในเชียงใหม่ และทดลองขยายขอบเขตความเป็นไปได้ของระบบขนส่งสาธารณะ ให้ไปได้ทั่วเมือง รวมถึงเชื่อมต่ออำเภอใหญ่และอำเภอรอบนอกด้วยรถไฟฟ้ายางที่มองไม่เห็นตัวรถ ไม่มีราง ไม่มีโครงสร้างสถานี เคลื่อนที่ได้ด้วยการเดินเท้าเท่านั้น เป็นเพียงยานพาหนะสมมติที่ล่องหนอยู่บนความหวังและความกังวลของคนที่เกิด เติบโต และเรียนรู้ที่จะมีชีวิตอยู่ที่เชียงใหม่			
46				

Jakkrapan Sriwichai

(1994, Chiang Mai)

This conceptual artist and freelance filmmaker graduated in 2018 with a Bachelor's Degree in Multidisciplinary Art from the Faculty of Fine Arts, Chiang Mai University and currently pursuing a Master's Degree in Visual Arts from the Faculty of Fine Arts, Chiang Mai University. Jakkrapan expresses his art via motion pictures and conceptual arts associated with urban development, alternative history and folklore. His theatrical technique is interestingly demonstrated in the form of performance art, published art, and art intervention, along with his interest in audience interaction and exchanging dialogue in the public space. Jakkrapan's works are shown in various exhibitions, such as the Poiser Exhibition Kodang Rachawong (Chiang Mai, 2022) and Kenduri Seni Nusantara Patani Artspace (Pattani, 2022). Presently, he is both an independent artist in Chiang Mai and art director of the Chiang Mai Performing Arts Festival.

On Its Way, 2023

Two-channel video installation,
32.32 mins

Come Together, 2023

Single channel video installation,
20.20 mins

I Go Where It Goes, 2023

Single channel video installation,
19.40 mins

Invisible Train, 2023

Stainless steel, Rubber wheel,
and Plastic
200 x 370 x 60 cm

Can't Take Me Home, 2023

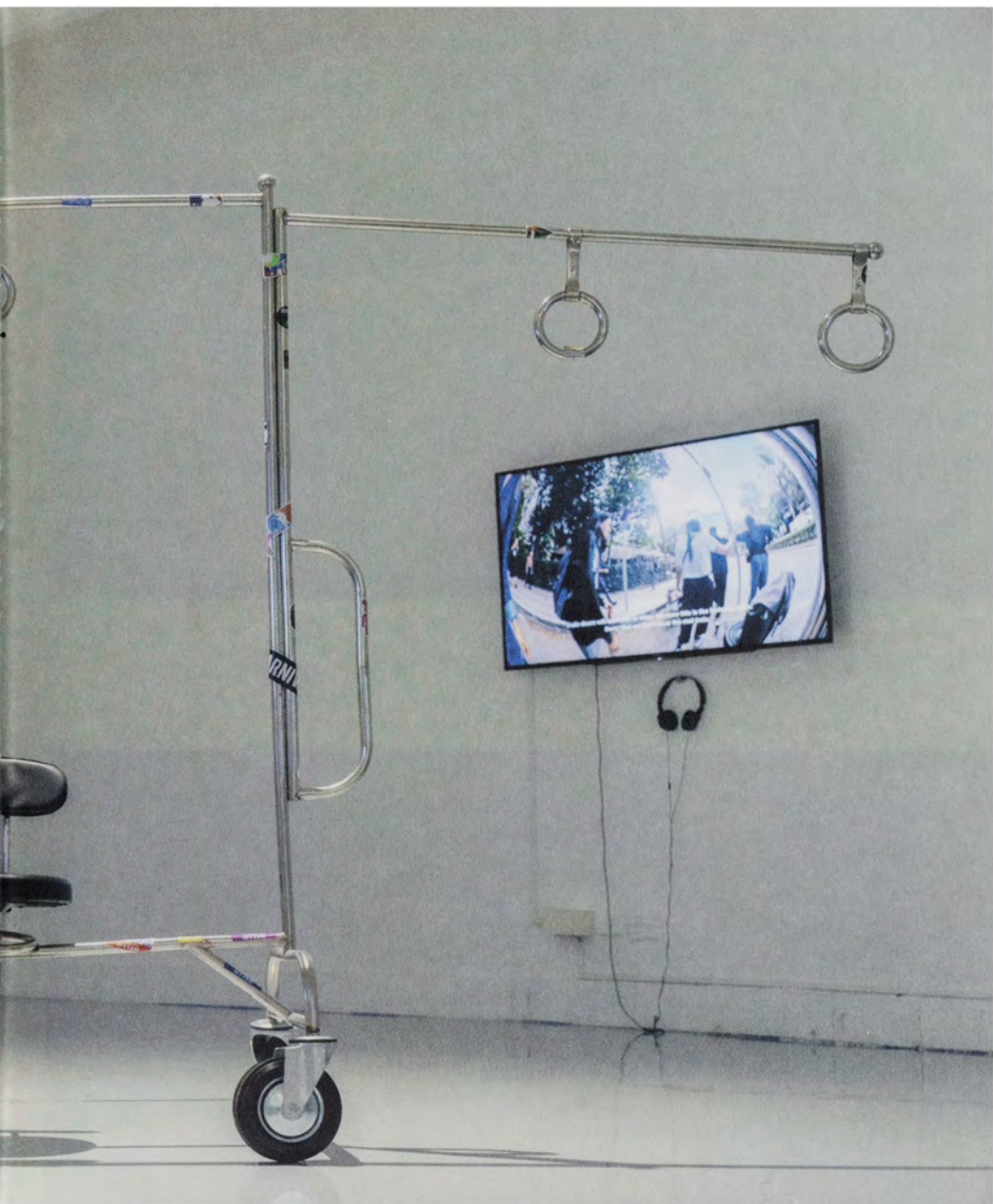
Single channel video installation,
41.20 mins

It Goes Everywhere I Go, 2023

Single channel video installation,
93.45 mins

"Invisible Train" is an artistic intervention that explores, inspects and creates a pretend train in Chiang Mai, within an environment where there is a study on the construction of train routes in the future. This art intervention observes people and the community who could potentially be commuters if the construction actually happened. It studies various locations and routes to analyze whether they are pragmatic solutions to crack the transportation loopholes in Chiang Mai. The hope and concern that override the promising arrival of the train in this popular Northern part of Thailand are interpreted and used to become a sculpture mimicking the form of a train, using ready-made materials for the handrails and seats made from office chairs. They are built to weave the dialogue with the audiences along the route, brew turbulence by the state's public promise, and reincarnate people's perceptions of the upcoming Chiang Mai train. The Invisible Train also stretches the border of possibilities of a public transportation system that could go around town, realistically connecting major and suburban districts on the ride of this mockup train with body, no rail, no station which runs only by foot. This is just an imaginary vehicle which is invisible upon the hope and concern of people who are born, raised, and live in Chiang Mai.

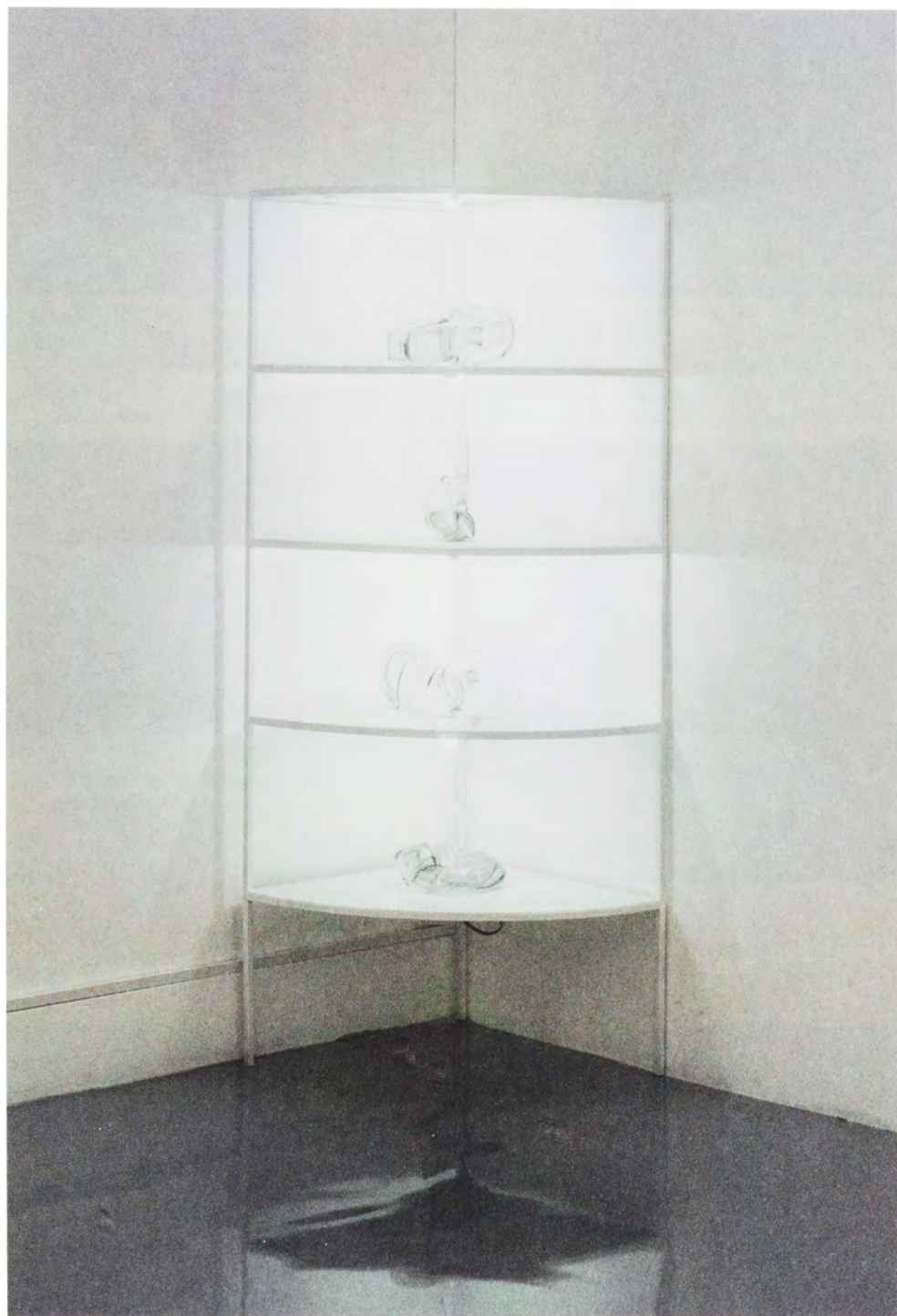
ณัฐณภัทร กุลนันทน์ (2538, กรุงเทพมหานคร)				
จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขานฤมิตรศิลป์ วิชาเอกเรขศิลป์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2560 และจบการศึกษาระดับปริญญาโทจาก Werkplaats Typografie, ArtEZ University of The Arts ประเทศเนเธอร์แลนด์ ในปี พ.ศ. 2566 ณัฐณภัทรมีความสงสัยและความคิดเชิงวิพากษ์ต่อแนวคิดเรื่องเวลาและพัฒนาเป็นกระบวนการทำงาน โดยการบันทึก สร้างความทรงจำ และเก็บรักษาความทรงจำนั้นในรูปลักษณ์และบริบทของที่ระลึก ณัฐณภัทรสร้างของที่ระลึกโดยทำงานร่วมกับคุณลักษณะทางกายภาพของวัตถุ และกำหนดปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้ ในกระบวนการทำซ้ำเพื่อค้นหาความประหลาดใจ โดยไม่มีความสนใจในการนำเสนอคุณค่าทางด้านสัญลักษณ์ เพื่อขับเคลื่อนความงามจากลักษณะทางกายภาพของวัตถุ ปัจจุบันพำนักอยู่ที่กรุงเทพฯ ประเทศไทย ประกอบอาชีพเป็นนักออกแบบกราฟิกและศิลปินอิสระ				
Holding glasses 1, 2566 ศิลปะจัดวาง; ประติมากรรมแก้ว 17 ชิ้น บนชั้นวางเหล็ก, 180 x 137 x 137 ซม.				
Holding glasses 2, 2566 ศิลปะจัดวาง; ประติมากรรมแก้ว 15 ชิ้น บนตู้ไฟ, 109 x 240 x 40 ซม.	Holding glasses 3, 2566 ศิลปะจัดวาง; ประติมากรรมแก้ว 4 ชิ้น บนชั้นวางเหล็ก, 150 x 50 x 50 ซม.			
ศิลปินนำเสนอผลงานชุดสะสมจากบรรจุภัณฑ์ประเภทแก้วที่ผ่านการใช้งาน เนื่องจากมีความสนใจในความสัมพันธ์และความรู้สึกล้ำค่าของคน ที่มีต่อสิ่งซึ่งเปลี่ยนแปลงและสูญหายไปตามกาลเวลา บันทึกความสัมพันธ์ในรูปของที่ระลึก โดยนำภาชนะแก้วที่ผ่านการใช้งาน นำมาเปลี่ยนรูปทรงโดยใช้เทคนิคสลิมป์ (การใช้ความร้อนเพื่อทำให้วัสดุแก้วอ่อนและยุบตัว) การยุบตัวของรูปทรงเดิมที่ไม่สามารถควบคุมได้ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่น่าสนใจ กลายเป็นการสร้างรูปลักษณ์และความทรงจำร่วมใหม่ให้กับภาชนะแก้ว นำเสนอการพิจารณาคุณค่าทางวัตถุของบรรจุภัณฑ์เมื่อผลิตภัณฑ์ถูกใช้บริโภคจนหมดไป				

Natnapat Kullananant (1995, Bangkok)			
Graduated with a Bachelor's Degree from Faculty of Fine and Applied Arts (Creative Arts, majoring in Creative Graphics, Chulalongkorn University in 2017 and a Master Degree's from Werkplaats Typografie, ArtEZ University of The Arts, Netherlands in 2023, Natnapat held a curiosity and critically thought about the concept of time. He utilized his interest in his artistic practice by recording and creating memories, both kept in a figurative form and context of a physical memento, as a souvenir. Natnapat creates his mementos with the contribution of the object's physical appearance and defines uncontrollable factors in the reproduction process, searching for the unpredictable. He pays no attention to the semiotics value mainly, aiming to present the beauty in the materials themselves. Currently, he resides in Bangkok and works as a graphic designer, and a freelance artist.			
<i>Holding glasses 1, 2023</i> Installation; Glasses sculpture 17 pieces on steel rack 180 x 137 x 137 cm			
<i>Holding glasses 2, 2023</i> Installation; Glasses sculpture 15 pieces on light Box 109 x 240 x 40 cm	<i>Holding glasses 3, 2023</i> Installation; Glasses sculpture 4 pieces on steel rack 150 x 50 x 50 cm		
The artist presents a collection of glass previously used for packing to explore his interest in the relationship and feelings of value people hold towards changing and disappearing matters that work through time. He records all these anecdotes in a form of a memento. The slumping technique (Using heat to dissolve and melt the shape) is implemented upon used glass. The uncontrollable transformation of the melting glass creates an intriguing form eccentrically rendering new shapes and mutual memories towards glass. Natnapat would continues to discuss the consideration of value packaging materials when they are expended.			
55			

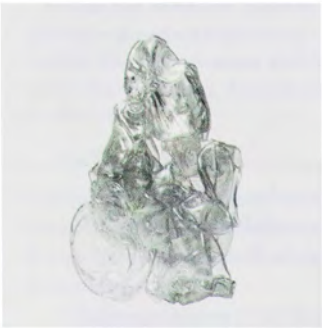

ดลฤดี บุญแก้ว (2537, ปทุมธานี)				
จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ในปี พ.ศ. 2560 และจบการศึกษาระดับปริญญาโท ในปี พ.ศ. 2563 จากภาควิชาศิลปะไทย คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สนใจด้านกระบวนการทำสื่อธรรมชาติด้วยเทคนิคโบราณ โดยเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยสีฝุ่นไทย ปัจจุบันดลฤดีนำกระบวนการดังกล่าวมาประยุกต์ผ่านผลงานจิตรกรรม ในหลากหลายรูปแบบ เนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานจึงเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ ความเชื่อ และเรื่องราวทางศาสนา สื่อสารผ่านสัญลักษณ์ของตัววัสดุให้สิ่งที่เลือกนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ ผลงานการจัดแสดงที่ผ่านมา ได้แก่ นิทรรศการ “ศิลปะนิพนธ์ยอดเยี่ยม ปี 2563” จัดแสดงที่หอศิลปิสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ (กรุงเทพฯ, 2563) ร่วมเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังในพระอุโบสถ์พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ, วัดหนองน้ำขุ่น, (ระยอง, 2564-2565) เข้าร่วมโครงการวิจัย เรื่อง “นวัตกรรมอนุรักษ์สีโบราณจิตรกรรมไทยเทคนิคสีฝุ่นด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์” (2565) นิทรรศการจิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 43 มูลนิธิบัวหลวง จัดแสดงที่หอศิลปิสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (กรุงเทพฯ, 2565) นิทรรศการ “Bloom” จัดแสดงที่ River City Bangkok (กรุงเทพฯ, 2566) และนิทรรศการเดี่ยว “The Line Of The Mind” จัดแสดงที่ 333 Gallery (กรุงเทพฯ, 2566)				
62				

สีมาลาโคต ลายจีน, 2566 จิตรกรรมสีฝุ่นจากมาลาโคตบนผ้าดิบ 95 x 95 ซม.				
สีมาลาโคต ลายคองโก, 2566 จิตรกรรมสีฝุ่นจากมาลาโคตบนผ้าดิบ 108 x 197 ซม.	หินมาลาโคต, 2566 แร่มาลาโคตรูปแบบเส้นใยจากประเทศจีน 1.5 x 1.5 x 1.5 ซม.			
หินมาลาโคต, 2566 แร่มาลาโคตรูปแบบพวงอุ้งนจากประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ประเทศแอฟริกา 4.5 x 3 x 4 ซม.	สีจากมาลาโคต (1-5), 2566 จิตรกรรมสีฝุ่นจากมาลาโคตบนผ้าดิบ 30 x 30 ซม.			
ตู้โชว์วัสดุและอุปกรณ์การสร้างสรรค์ผลงาน แผ่นไม้สัก, พื้นกาวมะขามดินสอพอง, สีมาลาโคตบนพื้นกาวมะขาม, หินมาลาโคต, กาวกระถิน, เกรียงเพนท์, จานสี, เม็ดสีผสมกาวกระถิน, ครกและสาก, ตะแกรง, ดินสอพอง, เม็ดมะขาม, แปรงทาสี, ช้อน, ผ้าขาวบาง, ตะแกรงร่อนแป้ง, เอกสารบทความ, พู่กัน, พู่กันจีน และสมุดบันทึกข้อมูล 95 x 180 x 55 ซม.				
การทำงานที่ผ่านมามีสิ่งที่เป็นสนใจมาตลอด คือการทำสีจากธรรมชาติโดยใช้กระบวนการและรูปแบบที่ได้มาจากการคิดปะของช่างไทย ผลงานที่ผ่านมามีการนำเอาแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นรูปทรง เทคนิค และเนื้อหาบางอย่างที่ได้จากปรากฏการณ์ธรรมชาติ สร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะรูปแบบจิตรกรรม นำมาประยุกต์และปรับใช้ให้เหมาะกับการทำงานของตนเอง ในส่วนของโครงการ EYP#7 ศิลปินนำเสนอโครงการ “ลวดลายสี” นำเสนอผลงานที่ได้แรงบันดาลใจจากแร่มาลาโคต โดยการนำมาลาโคตมาผ่านกระบวนการสกัดสี จากนั้นแบ่งสีที่ได้เป็นสีน้ำหมึกต่างๆ ตามความละเอียดและความหายของเม็ดสี เพื่อแสดงคุณสมบัติของสีออกมาในรูปแบบศิลปะร่วมสมัย แต่ยังคงเน้นความงามด้านสุนทรียศาสตร์ในมุมมองทางทัศนศิลป์				

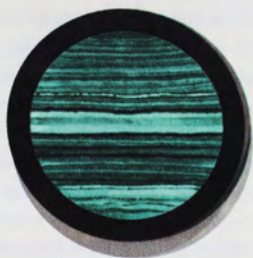
Donruedi Bunkaeo

(1994, Pathum Thani)

Donruedi received her Bachelor's Degree in 2017 and a Master's Degree in 2020 from the Department of Thai Arts, Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University. Interested in the making of natural colour with antique technique as learned from Thai chalk colour expertise, Donruedi applies these techniques to various forms of paintings. Her art, therefore, draws strong connections to themes of natural phenomenon, religious anecdotes, and beliefs which can be seen through the symbolisation and emphasis on the coloring materials she selected to use in her works.

Her past exhibitions are "The Best Art Thesis 2020" Exhibition held at the Queen's Gallery (Bangkok, 2020) Participation in the mural painting under the patronage of Princess Soamsawali, the Princess Suddhanarinatha, Wat Nong Nam Khun, (Rayong, 2021-2022) Participation in the research on the "Innovation to Preserve and Inherit Thai Chalk Colour with Scientific Process" (2022) The 43rd Bualuang Paintings Exhibition by Bualuang Foundation at the Queen's Gallery (Bangkok, 2022) "Bloom" Exhibition at River City Bangkok (Bangkok, 2023) And solo exhibition "The Line Of The Mind" at 333 Gallery (Bangkok, 2023).

<i>Malachite colour, Chinese pattern</i> 2023 Tempera from malachite on calico fabric 95 x 95 cm				
<i>Malachite colour, Congolese pattern, 2023</i> Tempera from malachite on calico fabric 108 x 197 cm		<i>Malachite rock, 2023</i> Malachite minerals, Chinese fabulous pattern 1.5 x 1.5 x 1.5 cm		
<i>Malachite rock, 2023</i> Malachite minerals, Botryoidal pattern from the Democratic Republic of the Congo, Africa 4.5 x 3 x 4 cm		<i>Colours from malachite (1-5), 2023</i> Tempera from malachite on calico fabric 30 x 30 cm		
<i>Vitrine of materials and equipment</i> Teak wood sheet, Tamarind glue chalk floor on teak, Malachite color on the ground tamarind paste glue on the teak board, Malachite Stone, Acacia glue, Painting trowel, Palette, Pigments mixed with acacia glue, Mortar and pestle, Grille, Soft-prepared chalk, Tamarind seed, Paint brush, Spoon, Thin white cloth, Flour sieve, Article document, Paint brush, Chinese paint brush and Information notebook 95 x 180 x 55 cm				
Natural colour making has always been the artist's all-time art operation. Drawing inspiration from Thai artisan oriented the shape, the techniques or the thematic ideas that appear in nature phenomenon elements she utilizes in her work, adapting them to fit her artistic style. For this EYP#7's project, the artist presented "<i>Swirl of green</i>" a project inspired by malachite minerals and the process of running them through a colour extracting procedure. Once the colours are divided according to their weight, delicacy, or the coarseness of the pigment, the power of colour quality in the contemporary art is shown whilst simultaneously underlining the aesthetics in visual art.				

การเดินทางของมาลาไคต์

มาลาไคต์ (Malachite) เป็นแร่ที่มีสีเขียวเข้มและมีความแวววาว เป็นแร่ที่มีค่าสูงและหายากมาก มักพบในรูปของหินที่มีลักษณะเป็นเส้นหรือเป็นริ้วๆ

ในธรรมชาติ มาลาไคต์จะพบในรูปของหินที่มีลักษณะเป็นเส้นหรือเป็นริ้วๆ ซึ่งมักจะพบในหินที่มีลักษณะเป็นหินแกรนิตหรือหินบะซอลต์

มาลาไคต์เป็นแร่ที่มีค่าสูงและหายากมาก มักพบในรูปของหินที่มีลักษณะเป็นเส้นหรือเป็นริ้วๆ

มาลาไคต์เป็นแร่ที่มีค่าสูงและหายากมาก มักพบในรูปของหินที่มีลักษณะเป็นเส้นหรือเป็นริ้วๆ

มาลาไคต์เป็นแร่ที่มีค่าสูงและหายากมาก มักพบในรูปของหินที่มีลักษณะเป็นเส้นหรือเป็นริ้วๆ

มาลาไคต์เป็นแร่ที่มีค่าสูงและหายากมาก มักพบในรูปของหินที่มีลักษณะเป็นเส้นหรือเป็นริ้วๆ

มาลาไคต์เป็นแร่ที่มีค่าสูงและหายากมาก มักพบในรูปของหินที่มีลักษณะเป็นเส้นหรือเป็นริ้วๆ

The Journey of Malachite

Malachite is a green mineral, known for its vibrant color and lustrous appearance. It is a highly valued gemstone and is often used in jewelry.

In nature, malachite is found in the form of veins or bands within a rock matrix. It is commonly associated with igneous rocks such as granite or basalt.

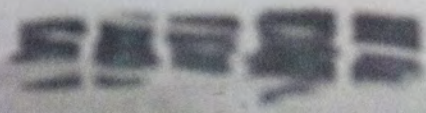
Malachite is a rare and valuable mineral, often found in the form of veins or bands within a rock matrix.

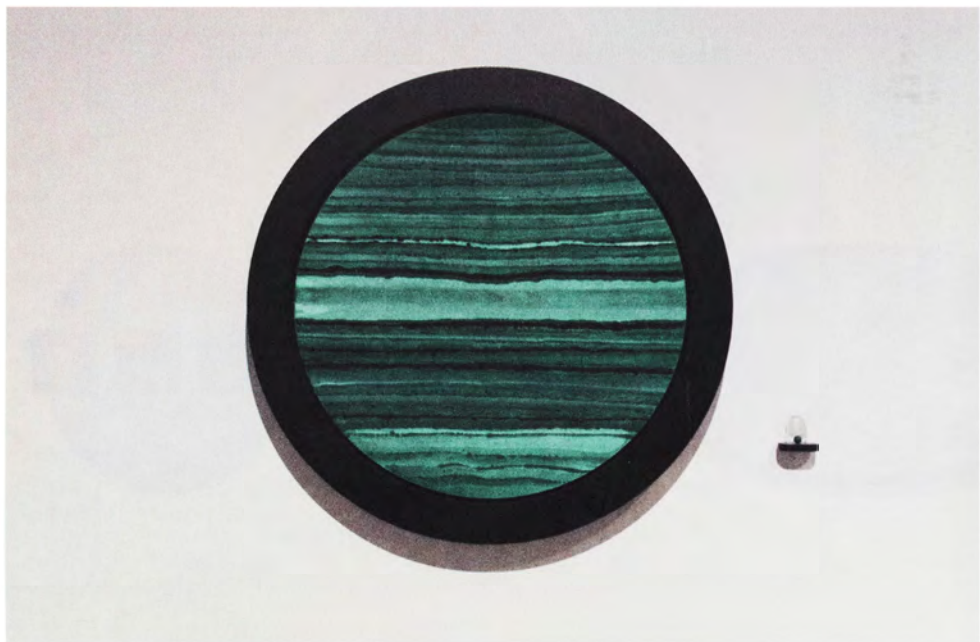
Malachite is a rare and valuable mineral, often found in the form of veins or bands within a rock matrix.

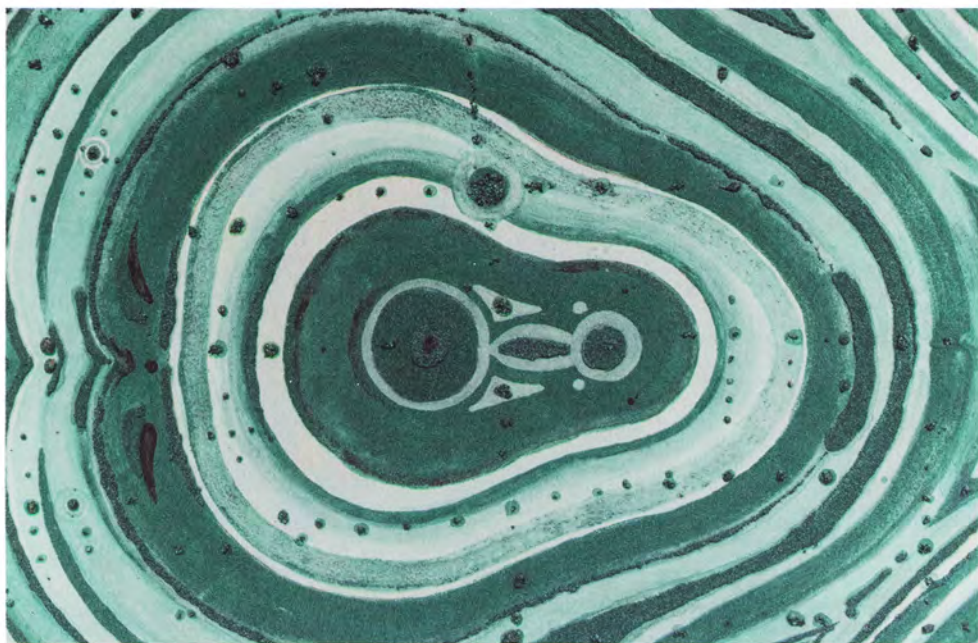
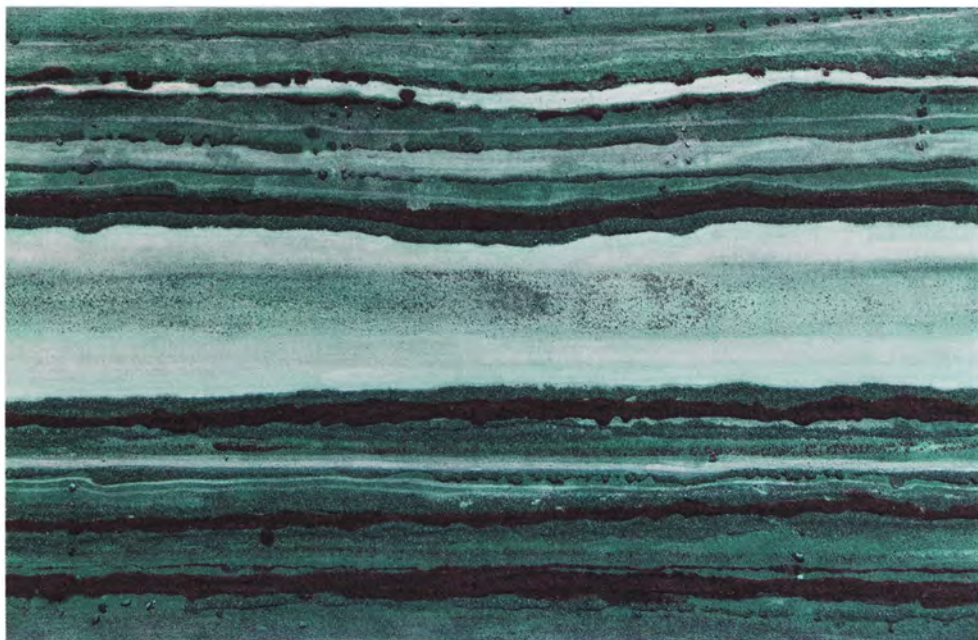
Malachite is a rare and valuable mineral, often found in the form of veins or bands within a rock matrix.

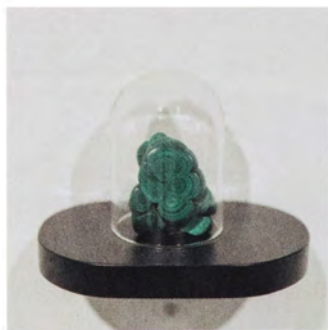
Malachite is a rare and valuable mineral, often found in the form of veins or bands within a rock matrix.

Malachite is a rare and valuable mineral, often found in the form of veins or bands within a rock matrix.

นครินทร์ ปัญญาวงศ์ (2537, เชียงใหม่)					
จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะวิจิตรศิลป์ สาขาวิชาจิตรกรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. 2561 มุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติทางศิลปะไปยังการสำรวจสื่อในงานจิตรกรรม ที่เชื่อมโยงกับแนวคิดของภาพและการนำเสนอภาพ โดยการปรับแต่งภาพและฉากของผลงาน เพื่อดึงดูดการรับรู้ของผู้ชมผ่านความหมายที่สื่อผ่านองค์ประกอบ รูปร่าง วัตถุ สี และสภาพแวดล้อม ผลงานการจัดแสดงนิทรรศการที่ผ่านมา ได้แก่ นิทรรศการเดี่ยว “and somethings about momentary” จัดแสดงที่ศูนย์ศิลปะบ้านดึก (เชียงใหม่, 2565) นิทรรศการกลุ่ม OPEN SPACE vol.2 จัดแสดงที่ SUPH Art Space (กรุงเทพฯ, 2566) นิทรรศการ Freeform Art Exhibition จัดแสดงที่ Gallery Jangmuang (เชียงใหม่, 2565) นิทรรศการ Overlap จัดแสดงที่ CO creativeondemand space (เชียงใหม่, 2563) นอกจากนี้ ยังมีส่วนร่วมในโครงการ PIGMA#1 AM ORIGINAL 4: Escape the Ordinary จัดแสดงที่ Anchapanya Art & Co-living Space (กรุงเทพฯ, 2565) ปัจจุบันทำงานและพำนักอยู่ที่เชียงใหม่ ประเทศไทย					
72					

Archive, 2566 จิตรกรรมและภาพถ่าย ขนาดแปรผันตามพื้นที่			
IMG_BW-Park01, 2566 ภาพพิมพ์อิงค์เจ็ทบนกระดาษ 15.9 x 7.6 ซม.	IMG_Park01-Positive, 2566 ภาพพิมพ์อิงค์เจ็ทบนกระดาษ 72 x 108 ซม.	Park01-Negative, 2566 สีน้ำมันบนผ้าใบ 60.1 x 91.4 ซม.	
IMG_BW-Park02, 2566 ภาพพิมพ์อิงค์เจ็ทบนกระดาษ 15.9 x 7.6 ซม.	IMG_Park02-Positive, 2566 ภาพพิมพ์อิงค์เจ็ทบนกระดาษ 72 x 108 ซม.	Park02-Negative, 2566 สีน้ำมันบนผ้าใบ 60.1 x 91.4 ซม.	
IMG_BW-Park03, 2566 ภาพพิมพ์อิงค์เจ็ทบนกระดาษ 15.9 x 7.6 ซม.	IMG_Park03-Positive, 2566 ภาพพิมพ์อิงค์เจ็ทบนกระดาษ 72 x 108 ซม.	Park03-Negative, 2566 สีน้ำมันบนผ้าใบ 60.1 x 91.4 ซม.	
IMG_BW-Park04, 2566 ภาพพิมพ์อิงค์เจ็ทบนกระดาษ 15.9 x 7.6 ซม.	IMG_Park04-Positive, 2566 ภาพพิมพ์อิงค์เจ็ทบนกระดาษ 72 x 108 ซม.	Park04-Negative, 2566 สีน้ำมันบนผ้าใบ 60.1 x 91.4 ซม.	

"Nature's Digital Dialogue" คือการศึกษาความสัมพันธ์ของกระบวนการสร้าง "ภาพ" ระหว่างสื่อจิตรกรรมและภาพถ่าย ศิลปินหยิบยืมจำลองไวยากรณ์ของแสงและระบบสี และเชื่อมโยงภาพของสื่อทั้งสองโดยเน้นไปที่คู่สี Positive (ภาพสีปกติ) และสี Negative (ภาพที่ผ่านการกลับค่าของสี) ศิลปินนำเสนอภาพที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากภูมิทัศน์ สิ่งแวดล้อม และสิ่งที่ยกแบบโดยมนุษย์ภายในพื้นที่สวนสาธารณะ โดยใช้เวลาในการมองบรรยายภาควงของแสงและสีในช่วงวันและเวลาที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างความเชื่อมโยงระหว่างผู้คนและสังคมในหลากหลายมิติ

ผลงานในโครงการแบ่งเป็น 3 ส่วน ส่วนแรก คือผลงานภาพถ่ายจัดวางคู่กับผลงานจิตรกรรม โดยการใช้เทคนิคสี Positive และ Negative ส่วนที่สอง คือผลงานภาพถ่ายสีขาวดำที่ถ่ายซ้ำจากผลงานสีก่อนหน้า เป็นการจำลองวิธีการรับรู้โดยการมองภาพผ่านสมาร์ตโฟน และผลงานส่วนที่สาม คือ Archive เก็บบันทึกการถ่ายภาพและภาพร่างระหว่างกระบวนการทดลอง กระบวนการทั้งหมดในโครงการนี้เปรียบเสมือนบทสนทนาของภาพ ที่ตั้งคำถามต่อประเด็นคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ ในสื่อทั้งสองรูปแบบ ผ่านการสะท้อนกลับไป-กลับมาระหว่างสิ่งที่ผู้ชมมองเห็น และสิ่งที่ผู้ชมตีความร่วมกับผลงาน

Nakarin Punyawong

(1994, Chiang Mai)

Graduated in 2018 with a Bachelor's Degree from Faculty of Fine Arts (Painting), Chiang Mai University. Nakarin has focused his art practices on the exploration of media within the medium of paintings, emphasizing on the connection between narrative and presentation. He explored how editing the image and scene of the work could cognitively draw interpretations from the audience through composition, shape, material, colour, and environment.

His previous exhibitions are as follows: Solo exhibition "and somethings about momentary" at Baan Tuek Art Center (Chiang Mai, 2022) Group exhibition OPEN SPACE vol. 2 at SUPH Art Space (Bangkok, 2023) Freeform Art Exhibition at Gallery Jangmuang (Chiang Mai, 2022) Overlap Exhibition at CO_creativeondemand space (Chiang Mai, 2020) Participation in PIGMA#1 AM ORIGINAL 4: Escape the Ordinary at Anchapanya Art & Co-living Space (Bangkok, 2022). The artist works and lives in Chiang Mai Thailand.

Archive, 2023 Painting and Photography Dimensions Variable			
IMG_BW-Park01, 2023 Inkjet on paper, 15.9 x 7.6 cm	IMG_Park01-Positive, 2023 Inkjet on paper, 72 x 108 cm	Park01-Negative, 2023 Oil on canvas, 60.1 x 91.4 cm	
IMG_BW-Park02, 2023 Inkjet on paper, 15.9 x 7.6 cm	IMG_Park02-Positive, 2023 Inkjet on paper, 72 x 108 cm	Park02-Negative, 2023 Oil on canvas, 60.1 x 91.4 cm	
IMG_BW-Park03, 2023 Inkjet on paper, 15.9 x 7.6 cm	IMG_Park03-Positive, 2023 Inkjet on paper, 72 x 108 cm	Park03-Negative, 2023 Oil on canvas, 60.1 x 91.4 cm	
IMG_BW-Park04, 2023 Inkjet on paper, 15.9 x 7.6 cm	IMG_Park04-Positive, 2023 Inkjet on paper, 72 x 108 cm	Park04-Negative, 2023 Oil on canvas, 60.1 x 91.4 cm	

"Nature's Digital Dialogue" studies the relationship between the process of creating "the image" between in the paintings and photographs. Nakarin adopts the elements of lighting and color theory to establish a connection between the medium of paintings and photographs, utilizing positive and negative colors to make the two images a pair.

The artist presents images inspired by natural landscape, environment, and man made constructions around the park space. In a combination with the interpretation of natural light and color, that differ depending on the time of day. His images explore the relationship between the self and society from various perspectives.

The projects are divided into three parts. The first part highlights a connection between paintings and photographs as a pair of positive and negative images. The second part showcases monochrome photographs duplicated from colored versions of the photographs to simulate of image through smart phones. The third part presents an archive of the photographs and sketches from the artists experimentation and process.

The various aspects of this project metaphorically reflect the dialogue surrounding images, posing some critical questions of the values of aesthetics in both mediums, reflecting back to the way the viewer sees image and the way the viewer interprets the image.

นอเดียนา บียิง (2535, ยะลา)				
จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในปี พ.ศ. 2556 และจบการศึกษาระดับปริญญาโท จากคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ สาขาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปี พ.ศ. 2560 นอเดียนาเป็นศิลปินชาวมุสลิมจากภาคใต้ นำเสนอผลงานในรูปแบบจิตรกรรมร่วมสมัย โดยมีเทคนิคและการนำเสนอที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน นำเสนอภาพในมุมมองของบ้าน สภาพแวดล้อมชนบททางภาคใต้ กล่าวถึงการบันทึกเรื่องราวความทรงจำในอดีต ผ่านเทคนิคที่ผสมผสานการเย็บปักทักซ้อนด้วยผ้า ในรูปแบบผลงานจิตรกรรมและการจัดวางขนาดแปรผันตามพื้นที่ จนได้รับรางวัลมากมาย เช่น รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 จากจิตรกรรมเอเชีย พลัส ครั้งที่ 6 (2559), รางวัลที่ 3 ศิลปกรรมกรุงเทพฯ (2557), รางวัลดีเด่น ศิลปกรรมรุ่นเยาว์ (2559) และเข้าร่วมแสดงนิทรรศการกลุ่มในหอศิลป์ BALAI SENI NEGARA (มาเลเซีย, 2562) และอื่นๆ ในปี พ.ศ. 2560-2565 นอเดียนาพัฒนาการสร้างสรรคผลงานอย่างต่อเนื่อง สนใจเรื่องราวเกี่ยวกับการเจ็บป่วย โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากการที่ต้องดูแลคนป่วยคือ คุณพ่อ จนถึงวาระสุดท้ายด้วยโรคโควิด19 และโรคประจำตัวที่ต้องฟอกไตผ่านช่องท้อง (CAPD) จึงสนใจในการนำวัสดุถุงน้ำยาฟอกไตมาพัฒนาเป็นผลงานในรูปแบบประยุกตศิลป์และผลงานจิตรกรรม จัดแสดงในนิทรรศการ KENDURI SENI NUSANTARA 2022 (2565) ปัจจุบันมีอาชีพเป็นศิลปินอิสระ เปิดสตูดิโอทำงานศิลปะ DYN_Art_Studio และเปิดสอนศิลปะสำหรับเด็กและบุคคลทั่วไป				
82				

บันทึกชีวิต 1, 2566 สื่อผสม; วาดเส้นและเขียนปีกบนถุงน้ำยา ล้างไต (ปลอดเชื้อ) 200 x 150 ซม.	บันทึกชีวิต 2, 2566 สื่อผสม; วาดเส้นและเขียนปีกบนถุงน้ำยา ล้างไต (ปลอดเชื้อ) 200 x 150 ซม.		
บันทึกชีวิต 3, 2566 สื่อผสม; วาดเส้นและเขียนปีกบนถุงน้ำยา ล้างไต (ปลอดเชื้อ) 200 x 150 ซม.	บันทึกชีวิต 4, 2566 สื่อผสม; วาดเส้นและเขียนปีกบนถุงน้ำยา ล้างไต (ปลอดเชื้อ) 200 x 150 ซม.		
ความทรงจำ, 2566 สื่อผสม; ถุงน้ำยาล้างไต (ปลอดเชื้อ) และภาพถ่าย (28 ชิ้น) 30 x 19 ซม. (ต่อชิ้น)	CAPD, 2566 วิดีโอบันทึกการสัมภาษณ์ 1 จอ 34.49 นาที		
การดำรงชีวิตอย่างมีความสุขของมนุษย์นั้นย่อมประกอบไปด้วย 2 ระบบสำคัญ คือระบบทางกายและระบบทางจิตที่เป็นแกนหลัก ตลอดระยะเวลาที่ศิลปินดูแล พ่อที่ป่วยด้วยโรคประจำตัวหลายอย่าง โดยเฉพาะภาวะไตวายที่ต้องล้างไต ผ่านช่องท้องเป็นเวลา 4 ปี ส่งผลให้ศิลปินมีความเครียดสะสม ด้วยสภาพร่างกายที่เจ็บป่วยและสภาพทางจิตที่แย่ลง จึงเฝ้ายาวสุขภาพจิตใจด้วยการบอกเล่า เรื่องราวและน้ำแรงบันดาลใจจากการดูแลพ่อมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ จากที่กล่าวมาข้างต้นศิลปินเล็งเห็นถึงความสำคัญในการดูแลสุขภาพ และพยายามทำความเข้าใจในบริบทของผู้ที่เคยได้รับความเจ็บป่วย ทั้งจากผู้ป่วย ที่มีโรคประจำตัว ผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้ดูแลผู้ป่วย และบุคลากรทางการแพทย์ที่ต้อง พบเจอผู้ป่วยที่มีความหลากหลาย บุคคลเหล่านี้มักจะเกิดความเครียดสะสมและ นำไปสู่การมีภาวะซึมเศร้า หรือโรคที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพจิต ศิลปินจึงจัดโครงการ “พื้นที่ปลอดภัย” เพื่อเปิดพื้นที่ให้บุคคลดังกล่าวได้ทำกิจกรรมร่วมกัน แลกเปลี่ยน ความรู้สึก บอกเล่าเรื่องราวที่พบเจอในชีวิตประจำวัน ผ่านการสร้างสรรค์ผลงาน จิตรกรรมและสื่อผสม วิดีโอสัมภาษณ์ประกอบการสร้างสรรค์ การวาดเส้น และการเขียนปีกบนวัสดุถุงน้ำยาล้างไต (ถุงปลอดเชื้อ) เพื่อให้ผู้คนตระหนักถึง ความสำคัญในการดูแลสุขภาพกาย และค้นหาแนวทางการเยียวยาสุขภาพจิต ในทางที่ดีขึ้น			

Nordiana Beehing

(1992, Yala)

Graduated in 2013 with a Bachelor's Degree from Faculty of Fine and Applied Arts (Visual Art), Prince of Songkla University and seized her Master's Degree from Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University in 2017, Nordiana, as a Muslim artist from the Deep South of Thailand, presents her contemporary paintings with exceptional techniques and presentations.

Her works visualize the space of home and the Southern rural neighbourhood, detailing her recordings and reminiscence of memories from the past. She combines these elements in her art through sewing layers of fabrics in her paintings and installing them in various spaces, receiving recognition and multiple rewards for her work.

Her recognitions are as follows: First Runner-up, The 6th Asia Plus Art Contest (2016) Third Price, The 3rd Krungthai Art Awards (2014) Excellent Award, Young Fine Arts Artist (2019) Participation in group exhibition at BALAI SENI NEGARA Art Center (Malaysia 2019) And other exhibitions in 2017-2022.

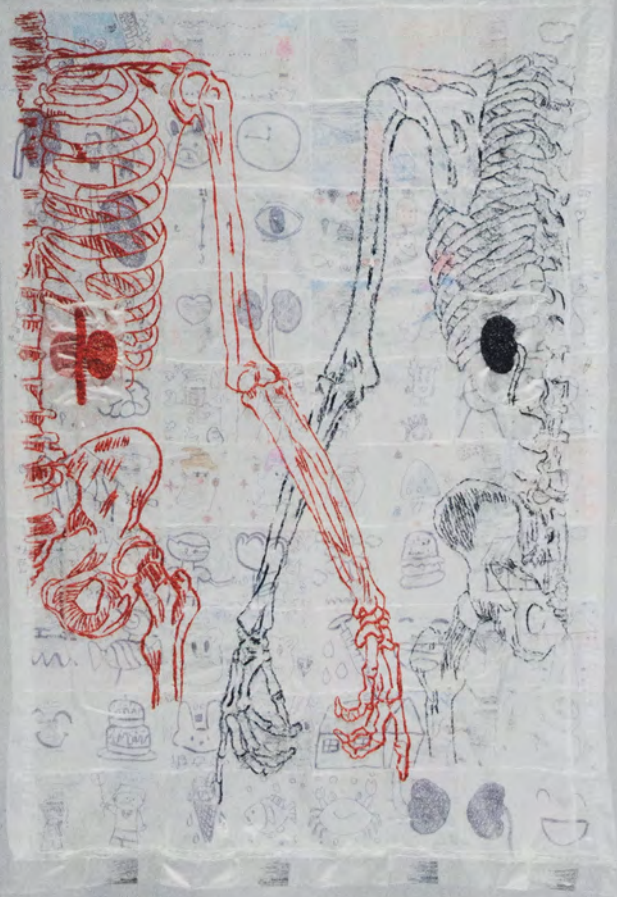
Nordiana continuously creates artworks, now with an emphasis on the observation of sickness, as she was inspired by her experience while taking care of her father until his final breath on earth. He had passed away because of Covid-19 and had suffered from Continuous Ambulatory Peritoneal Dialysis (CAPD). This brought up her interest. Nordiana was influentially interested in modifying the Dialysis bags to make applied arts and paintings as seen in KENDURI SENI NUSANTARA 2022 Exhibition. She currently works as an independent artist, opening her DYN.Art_Studio to teach art for children and local people.

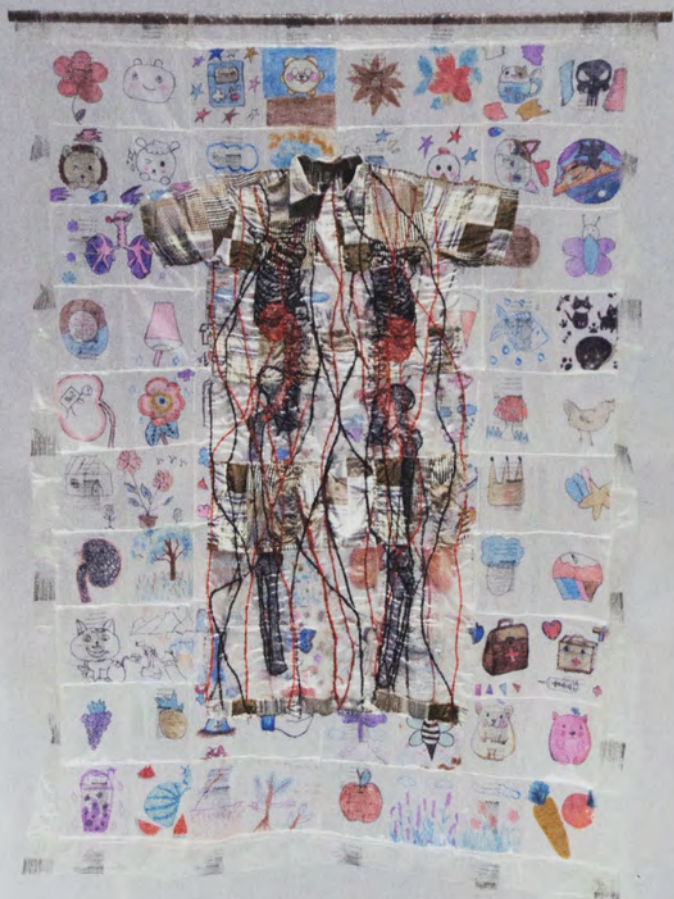
<i>Memory of Life 1, 2023</i> Mixed Media; Drawing and embroidery on the dialysis bag (sterile) 200 x 150 cm	<i>Memory of Life 2, 2023</i> Mixed Media; Drawing and embroidery on the dialysis bag (sterile) 200 x 150 cm		
<i>Memory of Life 3, 2023</i> Mixed Media; Drawing and embroidery on the dialysis bag (sterile) 200 x 150 cm	<i>Memory of Life 4, 2023</i> Mixed Media; Drawing and embroidery on the dialysis bag (sterile) 200 x 150 cm		
<i>Memory, 2023</i> Mixed media; Embroidery on the dialysis bag (sterile) and Photography (28 pieces), 30 x 19 cm each	<i>CAPD, 2023</i> Single channel Interview video 34.49 mins		
How to live a happy life? For humans it contains two vital systems: physical and mental. The artist had to take care of her father, who suffered from several complications of his chronic diseases, especially the renal failure, which required a four-year Continuous Ambulatory Peritoneal Dialysis (CAPD) treatment. During this time, she suffered from chronic stress, taking a toll on both her physical and mental health. To heal and restore her health, she decided to share her story, taking determination she felt whilst taking care of her father into her creative practice. As previously described, the artist is deeply conscious on the importance of a patient. Nordiana created project <i>"Puen Tee Plod Phai"</i> a space for any creative activities, where everybody could participate in activities, share feelings, and tell stories about their everyday life. This was accomplished through various mediums including paintings with mixed media, interview videos, drawings and embroidery on sterile dialysis bags to raise awareness on the significance of healthcare and seek innovative solutions to improve mental health.			

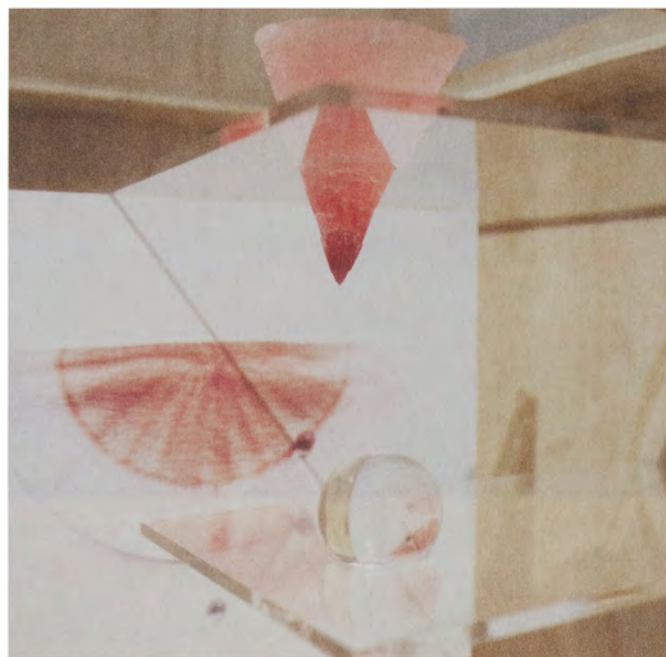
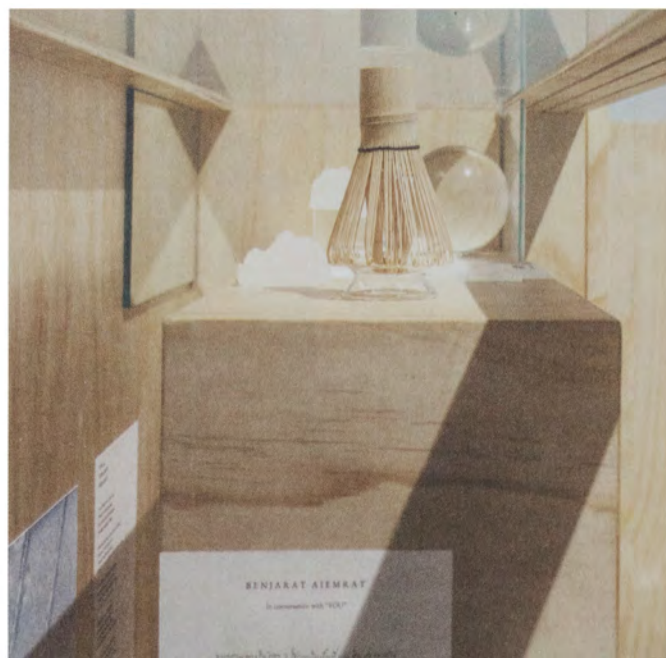

เบญจรัตน์ เอี่ยมรัตน์ (2534, ชลบุรี)				
จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปี พ.ศ. 2556 และจบการศึกษาระดับปริญญาโท จากสาขาการจัดการทางวัฒนธรรม (หลักสูตรนานาชาติ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2563 ปัจจุบันเป็นนักออกแบบกราฟิกอิสระ และอาจารย์พิเศษสาขาวิชาการออกแบบในมหาวิทยาลัย ทำงานโดยใช้แนวทางการทดลองเพื่อสำรวจความเป็นไปได้ของเนื้อหา นำมาสร้างสรรค์ผลลัพธ์ให้มีความเฉพาะในแต่ละโปรเจกต์ การผลิตงานศิลปะในปัจจุบันจึงมาจากความสนใจความสัมพันธ์ด้านองค์ประกอบทางธรรมชาติของโลก ในช่วงกลางปี พ.ศ. 2565 เริ่มทดลองทำขนมวาจากชิ ซึ่งเป็นขนมหวานแบบญี่ปุ่นดั้งเดิม วากาชิจัดอยู่ในกลุ่มของขนมที่ใช้แป้งและสาหร่ายเป็นส่วนประกอบหลัก ประกอบด้วยวาจากชิ 3 ชนิด ได้แก่ โยคัน (วุ้นแก้วแดง) คิงโยะคัน และวาราบิ เรนดรอป (วุ้นใส) และโคซากุโตะ (วุ้นเหนียวหนึบและกรอบ) คุณลักษณะของน้ำที่ลื่นไหลและโปร่งใส สามารถเป็นตัวแทนของโลกทั้งทางกายภาพและโลกทางจิตวิญญาณ ในปี พ.ศ. 2565 เบญจรัตน์ผลิตสิ่งพิมพ์ทำมือเป็นโครงการแรกที่เกี่ยวกับการศิลปะการกิน ในชื่อ "FOOD TO U R I N G" เชิญชวนผู้อ่านเดินทางผ่านภาพถ่ายทิวทัศน์และขนมวาจากชิ				
WATER DELICACIES WITH "น้ำใส" RECIPES – The kitchen furniture (Art-piece NO.1), 2566 เฟอร์นิเจอร์ไม้, ภาพถ่าย, ขนม และวิดีโอ บันทึกการแสดง (1.48 ชั่วโมง) 355 x 445 x 195 ซม.	7 ธันวาคม 2566 ในพื้นที่ห้องครัวของฉัน, กรุงเทพฯ, ประเทศไทย ผลงานศิลปะชิ้นนี้ "WATER DELICACIES WITH "น้ำใส" RECIPES" เป็นการเดินทางส่วนตัวของฉันเพื่อทำความรู้จัก "น้ำ" วัตถุดิบอาหารธรรมดา แต่ทำให้ฉันได้สัมผัสความกว้างใหญ่ ความพิเศษ ความทรงจำที่อยากทะนุถนอม และความประหลาดใจเมื่อได้สำรวจไปเรื่อยๆ ฉันเริ่มต้นสำรวจน้ำจากความชื่นชอบต่อวัตถุที่มีหน้าตาใสใสและมีประกายโดยการสนทนากับบุคคลที่มีพื้นฐานการทำอาหารที่แตกต่างเป็นจุดเริ่มต้นของการเดินทาง ซึ่งได้นำพาฉันไปสู่แนวคิด "น้ำใส" ในภาษาไทยที่ให้ความหมายทั้งตัวตนที่ใสสะอาดของน้ำ รวมถึงความหมายเชิงเปรียบเทียบกับเจตนาที่จริงใจของบุคคล			
WATER DELICACIES WITH "น้ำใส" RECIPES – The cookbook: Thinking edition (Art-piece NO.2), 2566 หนังสือ, 12.75 x 19.65 x 2.5 ซม.	ในการสำรวจนี้ ฉันได้สร้างภาพแทนกระบวนการคิดและการเดินทางออกมา 3 รูปแบบอย่างสัมพันธ์กัน ผ่านประสบการณ์การรับประทาน โดยการใช้น้ำญี่ปุ่นวาจากชิเป็นสื่อกลางในการนำเสนอความหมายของ "น้ำใส" ผ่านการตีความของฉัน			
WATER DELICACIES WITH "น้ำใส" RECIPES – The conversation experience (Art-piece NO.3), 2566 – 2567 ศิลปะการแสดงสด	ด้วยความจริงใจ, เบญจรัตน์ เอี่ยมรัตน์			

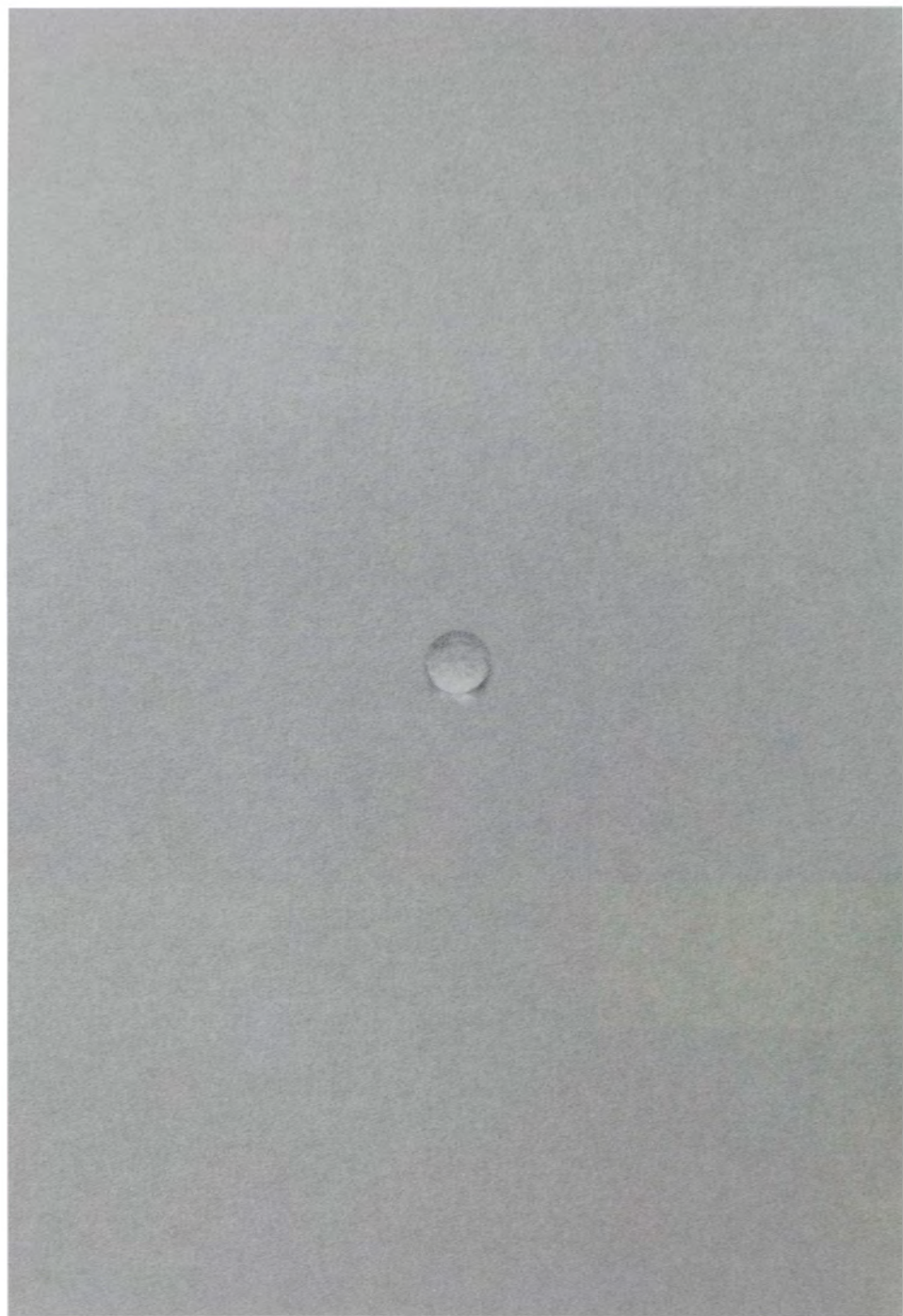
Benjarat Aiemrat (1991, Chonburi)			
Benjarat graduated with a Bachelor's Degree from Faculty of Fine Arts (Communication Design), Srinakharinwirot University in 2013 and a Master's Degree in Cultural Management (International Program), Chulalongkorn University in 2020. As an independent graphic designer and part-time university lecturer the design department, Benjarat work follows an experimental style exploring various possibilities to achieve an authentic result in each project. Her present day art process stems from an interest in the relationship of worldly composition in nature. Around midyear 2022, she started making "Water" Wagashi, a traditional Japanese confection mainly made from water and seaweed jelly, categorised in three styles: Yōkan (sweet azuki bean jelly), Kingyokukan and Warabi Raindrop (crystal clear jelly); and Kohakutou (crystal-liked sweet with gummy and crispy texture). The flowing and transparent qualities of water, could represent the physical and spiritual world, so in 2022, Benjarat produced the first cuisine art in a form of handmade prints called "FOOD T O U R I N G" taking people through a journey of landscape photographs and wagashi treats.			
<i>WATER DELICACIES WITH "Nam Sai"</i> <i>RECIPES – The kitchen furniture</i> (Art-piece NO.1), 2023 Wooden furniture, Photography, Confection and Video documentation of performance (1.48 hr.) 355 x 445 x 195 cm	7 December 2023 My kitchen, Bangkok, Thailand "<i>WATER DELICACIES WITH "Namsai" RECIPES</i>" describes my personal journey, to learn more about "Nam" or "water", the ordinary looking matter of nature with an incredible power that astounds me with its greatness, fills me with wonder and creates memories to cherish a natural muse that piques my curiosity everytime. I continue to explore it. I began to explore water from my own preference, a sparkling and crystal clear material, by weaving dialogues with various people who harnessed different foundations of cooking. This is the starting point of my which eventually led me to conceptualise "Namsai." In Thai, the world 'Namsai' depicts the transparency, clarity, and the cleanness of the water; the connotation is also used in the comparison of a person who comes across as sincere. In this exploration, I generated three concepts of representation from my thinking process and journey through eating experiences. Wagashi, the traditional Japanese confection, is my main leading mediator to present the definition of "Namsai" through my interpretation. Sincerely yours, Benjarat Aiemrat		
<i>WATER DELICACIES WITH "Namsai"</i> <i>RECIPES – The cookbook: Thinking edition (Art-piece NO.2), 2023</i> Book, 12.75 x 19.65 x 2.5 cm			
<i>WATER DELICACIES WITH "Namsai"</i> <i>RECIPES – The conversation experience</i> (Art-piece NO.3), 2023 – 2024 Performance			

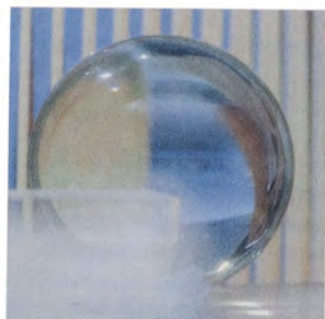

วัชรนนท์ สีนวราวัฒน์ (2540, สุพรรณบุรี)				
วัชรนนท์สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปี พ.ศ. 2563 วัชรนนท์สร้างสรรค์ผลงานด้วยสื่อที่หลากหลายทั้งจิตรกรรม วรรณกรรม และภาพเคลื่อนไหว โดยมีความสนใจต่อภูมิทัศน์เป็นพิเศษ ผลงานของเขามักพิจารณาภูมิทัศน์ควบคู่ไปกับบริบททางสังคม การเมือง ประวัติศาสตร์ ความทรงจำ รวมถึงเรื่องเล่าขนาดเล็กในแต่ละพื้นที่ ผลงานจัดแสดงที่ผ่านมา ได้แก่ นิทรรศการ Future Tense: Imagining the Unknown Future, Contemplating the Cold War Past จัดแสดงที่หอศิลป์บ้านจิม ทอมป์สัน (กรุงเทพฯ, 2564) นิทรรศการ The Place of Memories จัดแสดงที่เอส เอ ซี แกลเลอรี (กรุงเทพฯ, 2564) นิทรรศการ "Fragmentation" จัดแสดงที่หอศิลป์มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ (กรุงเทพฯ, 2566) นิทรรศการ Becoming Landscape เทศกาลภาพยนตร์ St. Moritz Art Film Festival (สวิตเซอร์แลนด์, 2566) นิทรรศการ SUPHAN's Echoes จัดแสดงที่ 1984+1 แกลเลอรี (สุพรรณบุรี, 2566) นิทรรศการเดี่ยว The Boundary of Solitude จัดแสดงที่เอส เอ ซี แกลเลอรี (กรุงเทพฯ, 2023)				
ธรณีนี้นี้ เป็นพยาน, 2567 วิดีโอจัดวาง 2 จอ 10 นาที และ 22.40 นาที พีวีซี ลดิกเกอร์, 480 x 500 x 160 ซม.				
ภูพานยามเช้า 2567 สีน้ำมันบนผ้าใบ 90 x 150 ซม.	ภูพานยามบ่าย 2567 สีน้ำมันบนผ้าใบ 90 x 150 ซม.	ภูพานยามเย็น 2567 สีน้ำมันบนผ้าใบ 90 x 150 ซม.		
วัชรนนท์สนใจบทบาททางสุนทรียศาสตร์ของภาพที่วัดกันว่าทำงานกับความรู้สึกนึกคิดของผู้คนอย่างไร ศิลปินเห็นว่าภูมิทัศน์ซึ่งเป็นฉากหลังให้กับเรื่องราวต่างๆ มีบทบาทที่ทรงพลังไม่น้อยไปกว่าตัวละครเอกของเรื่องที่ถูกจ้องมองแต่กลับไม่ถูกพบเห็น ภาพของต้นไม้ ภูเขา แม่น้ำ และทุ่งนาที่อุดมสมบูรณ์ ได้ถูกจัดวางอย่างปราณีตตามหลักองค์ประกอบศิลป์ เชื่อชวนให้ผู้คนได้คล้อยตามไปกับเรื่องราวความเป็นมาของชาติบ้านเมือง ซึ่งมีส่วนสำคัญในการกำกับอารมณ์ร่วมของผู้คนในสังคม ทั้งความคิด ความเชื่อ ความภูมิใจ รวมถึงความคับแค้น เมื่อภาพที่วัดกันไม่ได้เป็นเพียงภูมิทัศน์กว้างเปล่าที่ไร้ความหมาย แต่สิ่งที่ดำรงอยู่เบื้องหลัง คืออุดมการณ์ทางการเมืองที่แผ่ฝังลงลึกไปในแผ่นดิน 'ธรณีนี้นี้ เป็นพยาน' คือผลงานวิดีโอจัดวาง บอกเล่าเรื่องราวการเดินทางอันยาวนาน ที่ซ้อนทับกันไปมาระหว่างเรื่องเล่าขนาดใหญ่และเรื่องเล่าขนาดเล็กในสังคมไทย วัชรนนท์ได้นำเรื่องราวต่างกาลเทศะ มาร้อยเรียงขึ้นใหม่ โดยนำเสนอผ่านภูมิทัศน์ในฐานะตัวละครสำคัญที่เป็นพยานรู้เห็นเหตุการณ์ต่างๆ มาหลายยุคหลายสมัย จัดแสดงควบคู่ไปกับผลงานจิตรกรรมที่วัดกันสีน้ำมันผ้าใบ				

(1997, Suphan Buri)

Recent exhibitions include Future Tense: Imagining the Unknown Future, Contemplating the Cold War Past, Jim Thompson Art Center (Bangkok, 2021) The Place of Memories, SAC Gallery (Bangkok, 2021): Fragmentation, Art Centre Silpakorn University (Bangkok, 2023) Becoming Landscape, St. Moritz Art Film Festival (Switzerland, 2023) SUPHAN's Echoes, 1984+1 Gallery (Suphan Buri, 2023) The Boundary of Solitude, SAC Gallery (Bangkok, 2023)

PVC sticker, 480 x 500 x 160 cm

90 x 150 cm

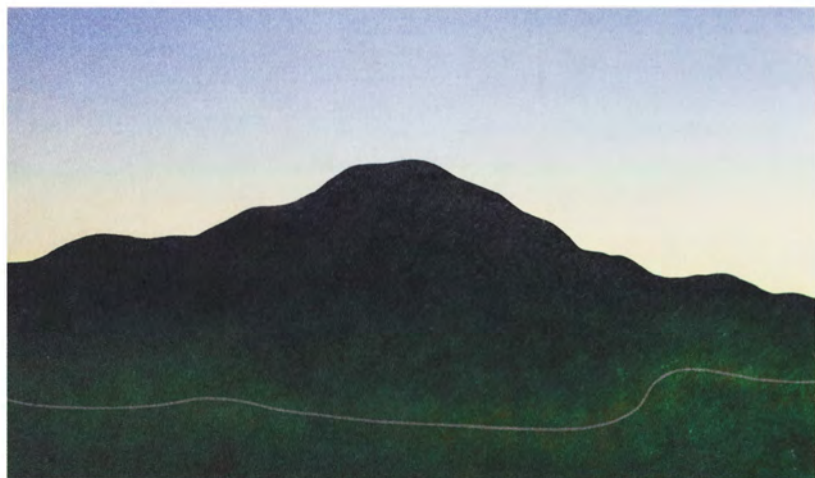
90 x 150 cm

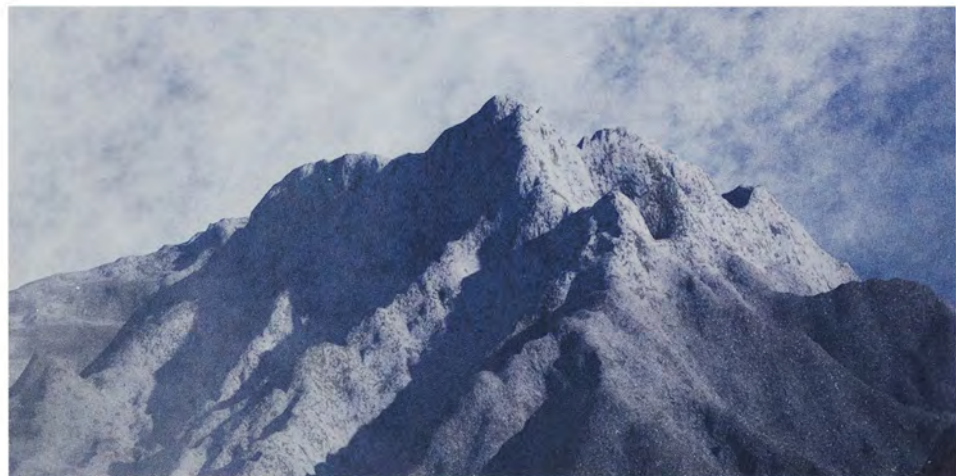
90 x 150 cm

101

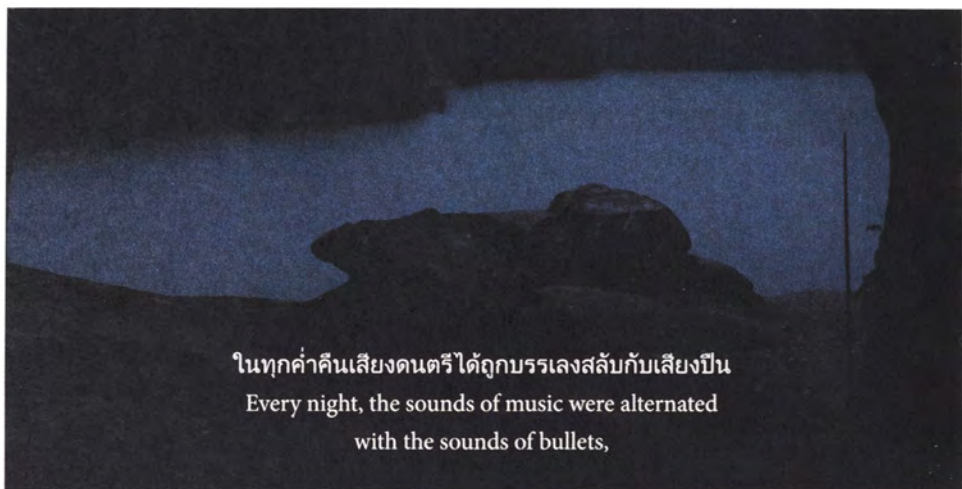

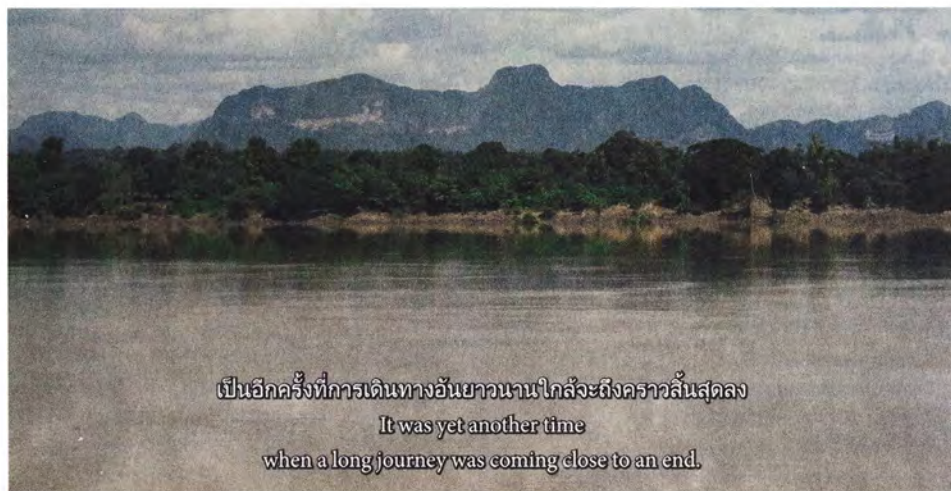
ขบวนการปฏิวัติถูกปราบอย่างราบคาบ
The revolutionary movement was defeated altogether.

ในทุกค่ำคืนเสียงดนตรีได้ถูกบรรเลงสลับกับเสียงปืน
Every night, the sounds of music were alternated
with the sounds of bullets,

ข้าสัมผัสได้ว่าสหายทุกคนต่างมีความรู้สึกคิดถึงบ้าน
could sense that every comrade longed for their respective homes.

เป็นอีกครั้งที่การเดินทางอันยาวนานใกล้จะถึงคราวสิ้นสุดลง
It was yet another time
when a long journey was coming close to an end.

กิจกรรมการศึกษานិทรรศการ

1. Public Talk “ระบบนิเวศศิลปะไทยกับศิลปินรุ่นใหม่” วันเสาร์ที่ 3 กุมภาพันธ์ 2567 เวลา 14.00 – 16.00 น. วิทยากร: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชญ มุกดาเมณี สถานที่: ห้องนิทรรศการหลัก ชั้น 7 หอศิลป์กรุงเทพฯ	6. Roundtable Discussion “โอกาส - ศิลปินรุ่นใหม่ - โลกศิลปะ” วันเสาร์ที่ 11 พฤษภาคม 2567 เวลา 14.00 – 16.00 น. วิทยากร: ชล เจนประภาพันธ์, พอใจ อัครธนกุล และ ให้แสง ชวนะลิขิกร สถานที่: ห้องนิทรรศการหลัก ชั้น 7 หอศิลป์กรุงเทพฯ
2. Public Tour “เส้นทางสู่ปลายทาง ความคิดเห็นจากกรรมการ” วันเสาร์ที่ 9 มีนาคม 2567 เวลา 14.00 – 16.00 น. วิทยากร: กรรมการ EYP#7 (จักรวาล นิลอำรงค์, จิระเดช และพรพิไล มีมาลัย, สิบแสง แสงวชิระภิบาล, ยुरี เกนสาคู และมิตติ เรืองกฤตยา) สถานที่: ห้องนิทรรศการหลัก ชั้น 7 หอศิลป์กรุงเทพฯ	7. Close Workshop “ตัวตน ผลงานและการสร้างแบรนด์ของศิลปิน” วันอาทิตย์ที่ 12 พฤษภาคม 2567 เวลา 14.00 – 16.00 น. วิทยากร: กวีดา วัฒนะชัยกักร และ ครชัย พงษ์ชา สถานที่: ห้องประชุม 501 ชั้น 5, หอศิลป์กรุงเทพฯ
3. Master Class “แนวทางการพัฒนาผลงานไปสู่การเป็นศิลปินอาชีพ” วันอาทิตย์ที่ 10 มีนาคม 2567 เวลา 11.00 – 14.00 น. วิทยากร: ชาดิชาญ ปุยเปีย สถานที่: นอกสถานที่ (สตูดิโอศิลปิน)	
4. Master Class “ทุนในการทำงานมาจากไหน?” วันศุกร์ที่ 19 เมษายน 2567 เวลา 14.00 – 16.00 น. วิทยากร: อริญชัย รุ่งแจ้ง สถานที่: ห้องประชุม 501 ชั้น 5, หอศิลป์กรุงเทพฯ	
5. Close Workshop “เปิดมุมมองและต่อยอดการทำงานในอนาคต” วันเสาร์ที่ 20 เมษายน 2567 เวลา 14.00 – 16.00 น. วิทยากร: Waiting you Curator Lab สถานที่: ห้องประชุม 501 ชั้น 5, หอศิลป์กรุงเทพฯ	

Education Programmes

1. Public Talk "Young Artists in Thai Art Ecosystem" Saturday, 3 February 2024, 2.00 – 4.00 pm. Speaker: Asst. Prof. Vichaya Mukdamanee, D.Phil. Location: Main Exhibition Gallery, 7 floor, BACC	6. Roundtable Discussion "Opportunity - Young Artist – Art World" Saturday, 11 May 2024, 2.00 – 4.00 pm. Speakers: Chol Janephaphan Pojai Akranakul Haisang Javanalikhikara Location: Main Exhibition Gallery, 7 floor, BACC
2. Public Tour "Meet the Judges" Saturday, 9 March 2024, 2.00 – 4.00 pm. Speakers: Jakrawal Nilthamrong Jiradej and Pornpilai Meemalai (jiandyin) Suebsang Sangwachirapiban Yuree Kensaku Miti Ruangkritya Location: Main Exhibition Gallery, 7 floor, BACC	7. Close Workshop "Branding Yourself" Sunday, 12 May 2024, 2.00 – 4.00 pm Speakers: Kawita Vatanajyankur Sornchai Phongsa Location: Meeting Room 501, 5 floor, BACC
3. Master Class "Learning from Professional" Sunday, 10 March 2024, 11.00 am. – 2.00 pm. Speaker: Chatchai Puipia Location: Artist Studio	
4. Master Class "Where do funding come from?" Friday, 19 April 2024, 2.00 – 4.00 pm. Speaker: Arin Rungjang Location: Meeting Room 501, 5 floor, BACC	
5. Close Workshop "Critic and Development Session" Saturday, 20 April 2024, 2.00 – 4.00 pm. Speakers: Waiting you Curator Lab Location: Meeting Room 501, 5 floor, BACC	

โครงการบ่มเพาะและสร้างเครือข่ายศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 7 : A change in the paradigm จัดโดย หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ผู้สนับสนุนหลัก บริษัท โตชิบา ไทยแลนด์ จำกัด 10 มกราคม – 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2567 ณ ห้องนิทรรศการหลัก ชั้น 7 หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร		
ศิลปิน กนกวรรณ สุทธิง จักรพันธ์ ศรีวิชัย ณัฐณภัทร กุลนันทน์ ดลฤดี บุญแก้ว นครินทร์ ปัญญาวงศ์ นอเดียนา บีอิง เบญจรัตน์ เขียมรัตน์ วัชรนนท์ สินวราวัฒน์	ออกแบบและควบคุมการติดตั้งนิทรรศการ อมรแมน เปี่ยมรุ่งเรือง ติดตั้งนิทรรศการ บริษัท แอปิท จำกัด	ขอขอบคุณ ภาควิชาเซรามิก คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร บางกอก ซิตี้ซิตี้ แกลเลอรี โรงพยาบาลเบตง โนวา คอนเทมโพรารี สตูดิโอ แอนด์ สปีดี แกรนต์มา บริษัท โตชิบา ไทยแลนด์ จำกัด
กรรมการตัดสิน จักรวาล นิลธำรงค์ จิระเดช และพรพิไล มีมาลัย มิตี เรืองกฤตยา ยุรี เกนสาคุ วิทยา จันมา สืบแสง แสงวชิระภิบาล	ออกแบบกราฟิก มานิดา ส่งเสริม แปลเนื้อหา นิทรรศการ ณัฐชานันท์ กล้าหาญ อิสริยา คุปต์เชษฐ	กิตติกรรมประกาศ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงต่อผู้มีส่วน เกี่ยวข้องทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นองค์กรและ บุคคลที่ได้ให้ความช่วยเหลือจน นิทรรศการลุล่วงได้ด้วยดี
ผู้อำนวยการหอศิลป์กรุงเทพฯ อดุลญา ชุนตระกูล	สื่อสารและประชาสัมพันธ์ พิมพ์พันธุ์ ฤทธิบุญไชย ปณิศา บำรุงสิน สุมิตตา ลีสนนกุล	
ผู้จัดการโครงการ นิลาวรรณ จีนโอ	ภาพถ่ายและวิดีโอ จักรกฤษณ์ หาญพิพัฒน์พาณิชย์ พิรพัฒน์ วิมลรงค์รัตน์ กฤตวัฒน์ อรรถสิษฐ์	
ประสานงานธุรการ สิรภพ แสงกันธา	การศึกษาและกิจกรรมนิทรรศการ ณรงค์ศักดิ์ นิลเขต วรจักร วาทะพุกกณะ ลักขมณ กมลปลื้ม	

Early Years Project #7 : A change in the paradigm

An Incubating Project For Young Artists

Organised by Bangkok Art and Culture Centre

Project Sponsor : Toshiba Thailand Co., Ltd.

10th January – 12th May 2024 At Main Exhibition Gallery 7th Floor, Bangkok Art and Culture Centre

Artists Kanokwan Sutthang Jakkrapan Sriwichai Natnapat Kullananant Donruedi Bunkaeo Nakarin Punyawong Nordiana Beehing Benjarat Aiernrat Vacharanont Sinvaravatr	Exhibition Designer and Supervisor Amornman Piamrungreung Exhibition Installers Haabit Company Limited	Special Thanks Department of ceramics, Faculty of Decorative arts, Silpakorn university Bangkok CityCity Gallery Betong Hospital Nova Contemporary Studio Hand Speedy Grandma Toshiba Thailand Co., Ltd.
Judges Jakrawal Nilthamrong Jiradej and Pornpilai Meemalai (Jiandyin) Miti Ruangkritya Yuree Kensaku Witaya Junma Suebsang Sangwachirapiban	Graphic Designer Manita Songserm Translators Natchanan Klahan Issaree Kuptasthien	Acknowledgement We would like to express our deepest gratitude to the following individuals and organisations that have extended their generous assistance in making this exhibition possible
Director of BACC Adulaya Hoontrakul	Communication and Public Relation Pimonpun Littiboonchai Panitchada Bumrungsin Sumitta Leesatanakul	
Project Manager Nilawan Jeen-o	Photo and Video Jukkrit Hanpipatpanich Peerapat Wimolrungrakart Krittawat Atthisis	
Exhibition Administration Sirapob Sengkuntha	Exhibition Educational Activities Narongsak Nilkhet Vorachat Vadhabukkana Luksamon Kamolpluem	

EARLY
YEARS
PROJECT

#7